

YAŞASIN FAŞİZME KARŞI GENEL DİRENİŞİMİZ!

(YAZISI ORTA SAYFADA)

GENÇLİĞİN YOLU
İŞÇİ SINIFININ YOLUDUR

gençlik dünyası

1 AĞUSTOS 1980 SAYI: 8 YIl: 1 25 TL.

ZORBALIK YASALARINA HAYIR!

Amerikan emperyalistleri NATO başları, Türkiye'yi bölgemizdeki ülkelere, komşu halklara karşı, barışa karşı istedikleri gibi kullanacakları bir saldırı üssü durumuna getirmeyi planlamışlardır. Bu planının ana halkası yeni ikili kölelik anlaşmasını meclisten geçirmektir. ABD emperyalizminin **ikili kölelik anlaşmasına** dayanarak yurdumuzun içişlerine açıkça askersel müdahale olanağı bulabilecektir.

Amerikan emperyalistlerinin, NATO başlarının amacı geniş halk yığınlarını terörle, baskıyla susturacak, demokratik hak ve özgürlükleri yok edecek, her istediklerini yapacak, askersel faşist cuntalar kurmaktır. Yarı askersel zorbalık rejimini yerleştirmektir. Halk düşmanı Demirel iktidarı işte bu emperyalist komplonun bir aracıdır. **Demirel iktidarı, halkımıza ve yurdumuza, bölge halklarına, barışa karşı emperyalist ABD'nin, NATO başlarının elinde bir araçtır.** Emperyalizmin Bolivya'daki uşakları neyse, Demireller de odur. Emperyalizmin Bolivya'da örgütlediği faşist darbe, ülkemizin nasıl bir tehlikeyle karşı karşıya olduğunu gösteriyor.

Eli kanlı faşist Türkeşler, işte böylesi bir **«rejim değişikliği»** için gizli ve açık terör örgütleri ile oluk oluk kan akıtıyor. Örgütlü faşist hareketin desteğindeki Demirel her politik cinayetten sonra **«DGM Yasasını, Olağanüstü Hal Yasasını çıkaralım. Sıkıyönetim görevlilerinin yetkilerini artıralım»** diyor. Tekelci sermayenin başlarından Narin, **«DGM'den başka çare bilen varsa söylesin»** diyor. Çünkü Tekstil patronu grevleri kırmanın başka yolu olmadığını iyi biliyor. Tekelci basın, sürekli olarak **«iki büyük parti birleşsin», «Daha ne bekliyorsunuz», «Şimdi sıra kimde?»** türünden acıklı çağrılar yapıyor. Bu çağrılar, tırmandırılan terör, CHP sağ kanat yöneticilerinin Demirelle **«5 anarşi yasası»**nda anlaşmasını sağlıyor. Ecevit, **«AP ile diyalogun sürmesi demokrasinin yararınadır»** diyor. CHP **yönetiminin AP ile uzlaşması, faşist tehlikeyi artırmaktan başka bir sonuç vermiyor. Terörün tırmanmasını** durduramıyor. Çünkü, demokrasi düşmanları ile birleşerek, demokrasiyi korumak olanaksızdır. CHP tabanı da bunu biliyor. Bunun için sağ kanat yöneticilerinin politikasını onaylamıyor. Demokrasi güçleri ile birleşilmesini savunuyor.

Emperyalist komployu bozguna uğratmak, ikili kölelik anlaşmalarını yırtıp atmak, halk düşmanı Demirel iktidarını yıkmak, devletin kilit noktalarına yerleştirilen faşist çeteleri söküp atmak olanaklıdır. Emperyalizmin dayatmak istediği yarı askersel zorbalık rejimini engellemek olanaklıdır. Bunu yapacak güçler vardır. 1 milyon işçinin, emekçinin, aydının katıldığı dört gün süren genel direniş bunun kanıtıdır.

başyazı

KANLI TERÖRÜN AMACI YARI ASKERSEL ZORBALIK REJİMİNİ OTURTMAKTIR!

Halk düşmanı Demirel'in iktidarı ele geçirmesinden bu yana 2000'e yakın insan teröre kurban gitti. Faşist terörle devlet terörü içiçe geçti. Gün Sazak'ın öldürülmesi provokasyonu ile terör yeni bir aşamaya yükseldi. CHP saylavı Abdurrahman Köksaloğlu, eski başbakanlardan Nihat Erim ve Türkiye işçi sınıfının yiğit evladı ilerici sendikal hareketin önderi Kemal Türkler katledildiler. Bu politik cinayetlerin peşpeşe gelmesi kuşkusuz bir rastlantı değil. Son günlerde çeşitli çevrelerin de belirttiği gibi, **«bir planın uygulamaya konulması»** dır. Köksaloğlu'nun öldürülmesi üzerine yaptığı açıklamada Ecevit **«;Bu olay parlamenter demokrasiyi yıkmak için oynanan oyunların bir aşamasıdır,»** diyordu. (Tercüman, 16.7.1980). Benzer değerlendirmeler ise şöyle sıralanabilir: **«...Cinayetleri işleyenlerin rejimin niteliğini değiştirecek bir müdahaleyi hedefledikleri...»** (Teoman Erel, Günaydın, 23.7.1980) **«Türkiye'de terör, sayın Ecevit'in son günlerde yinelediği gibi, planlı, programlı biçimde tırmandırılmaktadır.»** (Cumhuriyet yorumu, 23.7.1980), **«Son günlerin kanlı olayları, bir planın adım adım uygulandığını kanıtlıyor.»** (Uğur Mumcu Cumhuriyet, 23.7.1980). İstanbul Sıkıyönetim Komutanı bile Kemal Türkler'in öldürülmesi üzerine yaptığı açıklamada, cinayeti, **«...önceden tasarlanmış bir planın uygulamasının bir parçası olarak»** değerlendiriyordu. (23.7.1980 günlü gazeteler). Buraya sadece bir kısmını aldığımız görüşlerde hemen herkesin birleştiği nokta **«bir planın uygulanması»** dır. Ama kimse bu planın ne olduğunu ortaya koyamamaktadır. Nasıl bir plandır, kim tarafından hazırlanmıştır, gerçek amacı nedir? Bu sorular yanıtsız bırakılmaktadır.

Bu kanlı planın hazırlayıcısı emperyalizm, NATO başları, CIA'dır. Emperyalizm, bölgede sarsılan konumlarını pekiştirmek istiyor. **«Türkiye'nin stratejik öneminin çok daha arttığı»**ndan sözediyor. Brüksel'deki NATO elebaşları, **«Türkiye'nin batının yanında yer alması bile bize yeterlidir,»** diyorlar. **«Türkiye'nin batının yanında yer aldığını»** kim söylüyor? Kim böyle bir söz veriyor? Bir avuç satılmış, uşak. Demireller Türkeşler Özallar Narinler... Oysa Türkiye işçi sınıfı ilerici güçleri emperyalizmle bağlanan ikili kölelik anlaşmalarını yırtmak NATO'dan çıkmak için savaşıyor. Emperyalizm bunun **için**

(Devamı 11. Sayfada)

İGD ÜYESİ, İTÜ ÖĞRENCİSİ FARUK TUNA GÖRDÜĞÜ İŞKENCE SONUCU KOMAYA GİRDİ İŞKENCECİLER YAKALARINI KURTARAMAYACAKTIR!

İTÜ Maden Fakültesi metalurji bölümü öğrencisi Faruk Tuna, arkadaşı ve İTÜ KimyaFakültesi öğrencisi Ferhan Çinilioğlu ile birlikte 2 Ağustos günü Beşiktaş Pazarı'nda dolaşırken polis ekipleri tarafından hiç bir gerekçe gösterilmeden gözaltına alındılar. Beşiktaş karakolu'na götürülen Faruk Tuna ve Ferhan Çinilioğlu burada gözaltında tutulurken evleri polisler tarafından basılarak arandı. Ancak hiç bir "suç unsuru"na rastlanmadı. Beşiktaş Karakolu'nda bir süre gözaltında tutulan ilerici gençler, daha sonra Mecidiyeköy'deki 1.Şube binasına götürüldüler.

İTÜ öğrencileri Ferhan Çinilioğlu ve Faruk Tuna gözaltında tutuldukları 2 ve 3 Ağustos günleri içinde polis tarafından işkenceden geçirildiler. İlerici gençlere 1. Şube'de parmak uçlarına, şakaklarına ve hayalarına elektrik verildi. Baş kısımları, sırt ve baldırlar ise sert cisimler ile vurularak morartıldı. İşkence sırasında ağır yaralanan ilerici öğrenci Faruk Tuna midesinden ağır kanama geçirdi ve polis tarafından hastaneye kaldırıldı.

Oğlu Faruk Tuna'nın gerekçesiz olarak polis tarafından gözaltına alındığını öğrenen babası Baran Tuna, oğlunun durumunu öğrenmek ve para bırakmak için 1.Şube'ye gitti. Polise oğlunun durumunu merak ettiğini söyleyen Baran Tuna'ya, polis, oğlunun 1.Şube'de olmadığını ve midesinden rahatsızlık geçirerek hastaneye kaldırıldığını söyleyerek başından savdı. Gümüşsuyu Askeri Hastanesi'ne başvuran Baran Tuna, burada da oğlu için olumsuz yanıt alınca, Haydarpaşa Askeri Hastanesi'ne gitti. Askeri hastahane yetkilileri, böyle birinin hastahaneye getirildiğini, ancak asker olmadığı için kabul edilmediğini söylediler.

Hastahane hastahane oğlunu arayan Baran Tuna, oğlu Faruk Tuna'yı Haydarpaşa Numune Hastanesi'nde bulduğunda oğlu bitkisel hayattaydı.

Faruk Tuna için hastahane'de tutulan zabıtta, Tuna'nın 1.Şube'de gözaltındayken mide kanaması geçirdiği ileri sürülmüş. Ancak 1. Şube yetkilileri daha sonra yaptıkları bir açıklamada, İTÜ öğrencisi Faruk Tuna'yı yolda yaralı olarak bulduklarını belirttiler.

Numune Hastahanesi doktorları tarafından yapılan muayenede ise, ilerici öğrenci Faruk Tuna'nın 1.Şube'de gözaltında tutulduğu süre içinde işkenceden geçirildiği, Tuna'nın parmak uçlarına, şakaklarına ve hayalarına elektrik şoku verildiği, başına ve baldırlarına ise sert cisimlerle vurulmak suretiyle morartıldığı açıklandı. Doktorlar, Faruk Tuna'nın işkence sonucu komaya girdiğini saptadılar.

Faruk Tuna ile birlikte gözaltına alınan İTÜ Kimya Fakültesi öğrencisi Ferhan Çinilioğlu'ndan ise bütün girişimlere karşın bir haber alınamamakta ve hayatından endişe edilmektedir.

İstanbul Barosu, Faruk Tuna'nın 1. Şube'de işkence sonucu komaya girmesi üzerine konuyla ilgili olarak Sıkıyönetim Komutanlığı'na, İçişleri Bakanlığı'na, İstanbul Valiliği'ne ve Üsküdar Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunmuştur.

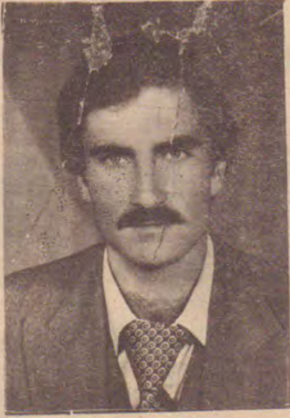
ANALAR, BABALAR, TÜM NAMUSLU İNSANLAR İŞKENCELERE KARŞI SESİNİZİ YÜKSELTİN

(YAZISI ORTA SAYFADA)

savaş arkadaşları anlatıyor

Çorum barikatlarında döğüşen halkın yiğit evladı, İTÜ gençliğinin kalbine gömüldü

15 Temmuz 1980 gecesi jandarma kurşunlarıyla öldürülen ilerici gençliğin son şehidi Kâmil Uysal'ı savaş arkadaşı Bahattin Özkan şöyle anlatıyor:

Kâmil Uysal, 1958 yılında Çorum'da doğdu. Çorum'da lisede okurken İGD üyesi oldu, 1979 yılında İstanbul'a geldi, İ.T.Ü. Temel Bilimler Fakültesine kayıt yaptırdı.

Çevresinde çok sevilen ve çalışkan bir öğrenciydi. Okuldaki İGD çalışmalarında aktif görev aldı. Kâmil, genç insanların akademik-demokratik sorunlarının çözümüne doğrudan katılmaları, akademik-demokratik mücadelenin saflarına yeni yeni gençleri kazanma ve ilerici gençliğin sıralarını güçlendirme yolunda durmak bilmeden çalışıyordu. Kâmil, ilerici gençliğin okuldaki bütün pratik eylemlerine en aktif bir biçimde katılıyordu.

O, okulda eylem birliği yapılan diğer gençlik örgütlerinin yakından tanıdığı ve okuldaki akademik-demokratik çalışmalarına büyük değer biçtikleri ilerici gençlerin başında geliyordu. Çok genç olmasına karşın büyük saygınlık kazanmıştı.

Kâmil, sağlam devrimci kişiliği dürüstlüğü, çalışkanlığıyla bu yılın öğrenci temsilciliği seçimlerinde ilerici gençlerin adayı oldu. Bu, o'nun kısa süredeki özverili çalışmalarının en güzel ödülüdür. Aynı zamanda O'na duyulan güvenin bir kanıtıdır.

Kâmil'in devrimci kişiliği ve çalışmaları öz olarak böyle. Bu yiğit arkadaşımızın nasıl öldürüldüğüne gelince; Onu da Kâmil vurulup düştüğünde yalnızca birkaç yüz metre ötedeki Abdi İpekçi Yurdu'nda olan ve Kâmil'in cenazesi ile Çorum'a kadar giden oda arkadaşı Ferit Doygun'dan dinleyelim.

F. Doygun — 15 Temmuz salı gecesi saat on sıralarıydı. Kâmil, biri İGD'li, diğeri Genç Öncü'lü iki arkadaşı ile ders çalışıyordu. Her üçünün de ertesi günü sınavları vardı. Ben onları çalışırken gördüm. Daha sonra öğrendiğime göre ben ayrıldıktan hemen sonra, yani onu on geçe diğer arkadaşlara; yorulduklarını, dışarı çıkıp biraz gezeceklerini söylemişler ve çıkmışlar. Bizim tahminimize göre en çok on, onbeş dakika gezdikten sonra Maçka Maden Fakültesi'nin yanından yurda giren sokağın başına gelmişler. Artık yurda dönüyorlarmış. Yaklaşık 10-15 metre arkalarından, üç dört jandarma «dur» ihtarı vermiş. Üçü birden durmuşlar. Ellerini yukarı kaldırmışlar. Yine jandarmalardan «yere yat» komutu gelmiş, yatmışlar. Jandarmalar da tam o anda yere yatıp arkadaşlarımıza doğru siper almışlar. Hiç soru sormadan tam siper, yaylım ateşi açmışlr.

Arkadaşlarımızın sesleri, jandarmaların kurşun seslerinde boğulmuş, jandarmalar biraz daha yaklaşarak bu kez öldürmek için ateş etmişler. Kurşunlardan birisi Kâmil'in omuzundan girmiş, bacağından çıkmış. Bu yiğit savaşçı oracıkta şehit olmuş. Genç Öncü'lü arkadağ kalçasından, diğer İGD üyesi arkadaşımız elinden yaralanmış.

Biz katliamı duyduk. Ne çare ki oraya kadar gidemedik. Karanlık sokaklardan birinden olayı izleyen bir arkadaşımızdan dinledik. Üç kamyon polis gelmiş, jandarmalar da Kâmil'in başında toplanmışlar. Genç Öncü'lü arkadaşı polisler almış götürmüş. Genç Öncü'lü arkadaşı kalçasından aldığı yaraya rağmen hastaneye kaldırmamışlar. Halen I. Şube'de ve işkencede.

Kâmil'in cenaze törenine gelince; 17 Temmuz cuma günü sabahı şehidimizin cenazesini Çorum'a ulaştırdık. Faşist sürülere karşı elde silah savaşan tüm Çorum halkı Kâmil'i bağırlarına bastılar. «O'nu burada verdiğimiz şehitlerin arasına aldık. Biz burada faşist sürüleri püskürtürken, o bütün kalbiyle, anti-faşist çalışmalarıyla bizimleydi,» dediler.

Aynı gün Kâmil'in cenazesini yğınsal bir katılımla Milönü'den doğduğu köye götürdük. Tüm köy halkı cenaze törenine katıldı. İstanbul'dan gelen savaş arkadaşları o'nun devrimci kişiliğini anlatan konuşmalar yaptılar. Tören, tam bir anti-faşist gösteriye dönüştü. Köyün imamı en başta olmak üzere, kadınlar dedeler, beş yaşındaki çocuklar büyük bir coşkuyla, ilerici-devrimci gençlerle beraber devrim andı içtiler. Çorum anti-faşist halkının o anki ruh halini, coşkusunu, seslerinde patlayan öfke ve kinlerini görseydiniz değil Çorum'daki faşistler, bütün Türkiye'deki faşistler gelse bu müthiş öfke karşısında tuz buz olur derdiniz.

Kâmil arkadaşı unutmayacağız! O'nun anısı savaşımıza ışık tutuyor!

İstanbul-Fatih Atikali ilerici gençleri:

YORUM

İstanbul'a bağlı Fatih ilçesinin Atikali semtinde tüm Türkiye çapında yürütülen terör ve sindirme hareketinin bir parçası yaşanıyor ve Şahin Gökduman arkadaşımız kahpece şehit ediliyor. Terörün buradaki uygulayıcıları ise yeni bir isim. İKO adını alan saldırgan bir çete. Bunlar devlet terörünü de yanlarına alarak ilerici yurtsever gençlere sürekli saldırıyorlar. Atikali ilerici gençliği Şahinlerin şehit olması pahasına bu güruha karşı yiğitçe direniyor. Semt çalışmalarını başa alıyor. Yığınları savaşıma katıyor. Saldırganları demaske ediyor. Kuşkusuz yapılması gereken her şeyin yapıldığını söyleyemeyiz. Yığın bağlarının güçlendirilmesi gereği açıkca görülüyor.

Fakat biz özellikle İKO'culara karşı verilmesi gereken ideolojik politik çalışmaya dikkati çekmek istiyoruz. Bu açıdan bunlara karşı ne yapılmıştır? İKO'cular kimdir? Görüşleri nedir? Neyi savunuyorlar, kimlere dayanıyorlar? Faşistlerle ilişkisi nedir? Bu doğrultuda yürütülecek çalışmalardan, elde edilecek verilerden semt halkına yönelik propaganda için yararlanmak, hem de yayın organımız aracılığıyla tüm Türkiye gençliğine bir deneyim olarak aktarmaktır. Ayrıca diğer birimlerde de bu konuda yardımcı çalışmaların yürütülmesi ve sonuçlarının gazetemize ulaştırılması çok yararlı olur. Unutmamak gerekir ki, kimolursa olsun, ne olursa olsun bir hareketi ortadan kaldırmak için esas olarak o hareketin ideolojik-politik temellerini çürütmek gerekir. İKO'cular —her kimse— hem anladıkları dilden yanıt alacaklar, hem de ideolojik-politik olarak demaske edileceklerdir. Bu konuda Atikali gençliğinden ve diğer birimlerdeki tüm anti-faşist gençlerden özgün çalışmalarının sonuçlarını bekliyoruz.

"İKO'CU ÇETELER ŞAHİN ARKADAŞIMIZI KATLETTİLER. HESABI SORULACAKTIR!"

Fatih Atikali'de gelişmekte olan İGD hareketini engellemek, baltalamak, halktan soyutlamak isteyen İKO'cular buranın yerli halkına ve ilerici gençliğine silahlı saldırılarını gün geçtikçe artırdılar.

Atikali'de oturan ilerici gençlerle arkadaşlık kuranları çevreden kovdular. Bir kaç tane esnafla işbirliği yapan İKO'cular silahlarını bu esnaflarda saklamakta ve bunlardan maddi destek görmektedirler. Atikali sakinlerinin tüm şikayetlerine rağmen legal adı İslâm Kültür Ocağı olan, illegal adı ise İslâm Kurtuluş Ordusu cami yanındaki yurtları polis ve jandarma tarafından aranmamış, bu canilerin at oynatmalarına olanak tanınmıştır.

İlerici gençler üzerine yapılan bu silahlı saldırılara karşı yapılan şikâyet başvurusunun sonuçsuz kalması, 27.7.1980 günü Atikali'li ilerici gençlerin kovalanması ve bir tanesinin kafasının dipçikle yaralanmasından bir gün sonra ilerici gençler toplanarak İKO'culara gereken dersi vermek için Atikali'ye doğru yol aldılar. Bunun haberini alan İKO'cular bekçi ve jandarmayı ilerici gençlerin üzerine sürüp onları dağıtmayı başardılar. Bu dağılma sırasında yalnız kalan Faruk ve Şahin adlı arkadaşlara, adları Kaya, Ahmet, İrfan olan kişiler silahlarla ateş etmeye başladılar. Kaçarken arkasına baktığı an beynine bir kurşun yiyen Şahin Gökduman arkadaş olduğu yere düşmüş ve Şahin arkadaş yerdeyken İKO'cular Şahin'in beynine iki kurşun daha sıkmışlardır. Olaydan sonra caniler İKO'ya doğru gayet sakin bir şekilde kaçmış ve silahlarını saklamışlardır.

Olayı duyan Atikali halkı hemen olay yerine gelmiştir. Yaralı olan Faruk arkadaşla birlikte Şahin arkadaşı da hastaneye götürmüşlerdir. Ancak Şahin arkadaş olay yerinde ölmüştür.

Şahin Gökduman'ın katilleri İKO'da çay içip rahat otururlarken, Şahin'in yanında bulunan ve ölümden dönen Faruk arkadaş gözaltına alınmış, birinci şubeye götürülmüş ve evi aranmıştır. Ailesi karakola gidip oğlunun suçunun ne olduğunu sorduğunda karakoldakiler tarafından azarlanmıştır.

Bu olayların sonucu Atikali, Karagümrük, Draman halkı İKO'culara karşı kesin tavır almış, polis ve jandarmanın maskesini düşürmüştür.

Atikali, Karagümrük, Draman, Eğrikapı'lı ilerici gençler birlikte tüm gençler bu olayları lanetleyen yazılamalar, pullar ve kahve konuşmaları yapmıştır.

Fatih Halk-Koop yönetim kurulu üyesi Şahin Gökduman ölümüyle ilgili olarak yapılan tüm çalışmalara Halk-Koop da katılmıştır. Şu anda, Fatih'te tüm hlk gericilere yobazlara tavır almakta, çözümün jandarma-polis olmadığını görmektedirler.

Fatih Atikali İlerici Gençliği

İLERİCİ GENÇLER EYLEMLERİYLE KAMİL UYSAL'IN ANISINI YAŞATIYOR

İlerici gençler, kısacık yaşamını işçi sınıfınnı savaş yoluna adamış, Kamil Uysal arkadaşlarının katledilmesini protesto etmek amacıyla İstanbul'da çeşitil eylemler düzenlediler

İGD imzasıyla, halka yönelik olarak hazırlanan ve İstanbul'un çeşitli bölgelerinde binlerce dağıtılan bildiride olay şöyle anlatılıyor:

«Suçluları devlet cezalandırır» Suç mu? Evet suçları vardı! Sınav döneminde idiler. Ders çalışıyorlardı, gün boyunca. Ve akşam biraz olsun gezmek, günün yorgunluğunu biraz olsun çıkarmak istediler. İşte tek suçları buydu. Ve yurda dönerken karanlıkta yüzlerini bile göremedikleri jandarma ve polisler tarafından kalleşçe kurşunlandılar. «Dur ihtarı» bile yapmadan kurşuna dizdiler Kâmil Uysal arkadaşlarımızı.»

Bildiride daha sonra halka seslenilerek şöyle deniliyor: «14 Temmuz gecesi öldürülen kardeşimizin yerinde sizler de olabilirdiniz. Bir akşam yemeği sonrası gezintiye çıkmış olabilirdiniz. Çocuklarınız da olabilirdi. Sapık ruhlu faşist canilerin silahları size de yönelebilirdi. Yahut evinizin balkonunda Kâmil arkadaşımızın öldürülmesini seyreder gibi, kendi çocuklarınızın öldürülmesini seyredebilirdiniz. Çünkü öyle bir ülkede yaşıyoruz ki, insanlar, sokaklarda «devletin güvenlik güçleri tarafından dur ihtarı bile yapılmadan öldürülüyor. Bizler ABDİ İPEKÇİ yurdunun ilerici öğrencileri olarak size sesleniyoruz: Bizler sizin çocuklarınız, kardeşleriniziz. Ne «anarşist», ne de «terörist»iz. Memleketlerimizden kalkıp buraya okumak için geldik. Gündüzlerinde insanları sömürülmeyen, gecelerinde aç yatılmayan, yaşanılası bir Türkiye için savaşıyoruz. Gencecik kardeşlerimiz, köşe başlarında öldürülmesin istiyoruz. Bu mücadele alın teriyle, emeğiyle geçinen tüm insanların mücadelesidir. Burjuvazinin baskı ve katliamları nasıl Çorum'da emekçi halkın direncini kırmadıysa, hiç bir yerde de kıramayacaktır.»

İlerici Gençler Maçka'da Kâmil Uysal'ın vurulduğu sokağa, Kâmil Uysal sokağı adını verdiler. Kâmil'in vurulduğu ve hâlâ kan izlerinin yakıpkırmızı durduğu yere kızıl karanfillerden oluşan bir buket çiçek yazılı bir döviz bıraktılar. Maçka halkı bildiri dağıtan ilerici gençlere sahip çıkarak, onları izleyen polisten korunmalarına yardımcı oldu.

Diğer yandan, Taksim, Gümüşsuyu, Maçka'da, Beşiktaş'ta, Ayazağa'da trafiği kesip korsan mitingler düzenledi, Kâmil Uysal'ın katledilmesini protesto eden pankartlar asıldı ve havaya binlerce pul atıldı.

İlerici Gençler İTÜ'de sınıflarında yaptıkları konuşmalarda Kâmil Uysal arkadaşlarının onurlu savaşımlarını anlattılar. Maçka yemekanesiyle, ABDİ İPEKÇİ yurdu kantininde formlar düzenleyerek arkadaşlarını andılar.

— İLERİCİ GENÇLER KAMİL UYSAL'I UNUTMAYACAK!

— KAMİL'İN HESABINI SORACAĞIZ!...

İSTANBUL'DAN İLERİCİ GENÇLER

İŞÇİNİN SESİ

9 Temmuz Çarşamba günü bir ilerici gencin ölümüyle sonuçlanan kahve tarama eylemini «İşçinin Sesi» grupçuğu Sadık Aslan adındaki karanlık çevrelerle ilişkisi olan kişiye gerçekleştirdi.

Önceleri Samandağı'nda kaçakçılıkla uğraştığı açıkça bilinen Sadık Aslan, yeğeni Abdülhadi Aslan ve Süleyman Temimi adındaki kişiye otomatik silâhları sağlamış ve Çiğdede Mahallesindeki bir kahveyi taramaları için hedef göstermiştir. Bunun üzerine saldırganlar yakalanmışlar ve sıkıyönetime verdikleri ifadede suçu kabul etmişlerdir. Olaydan 10 dakika önce Sadık Aslan'ı evinden silâhla çıktığını gören tanıklar vardı.

Sorgulamada saldırganlardan birisi Sadık Aslan'ın adını, diğeri de «İşçinin Sesi» grupçuğundan bazı kişilerin adlarını vermiştir. Bunun üzerine «İşçinin Sesi» grupçuğundan olan birisinin evinin bahçesinde yapılan aramada, olayda kullanılan silâhlardan birisi ele geçmiş, böylece saldırganlardan birisinin saldırıdan sonra nerede saklandığı ortaya çıkmıştır. Şimdi, «İşçinin Sesi» grupçuğu, olayla ilgisinin bulunmadığını kanıtlamaya çalışadursun, karanlık çevrelerle ilişkisi bulunan

(Devamı 11. Sayfada)

ESKİŞEHİR İLERİCİ GENÇLİĞİ DOST ELİNİ UZATIYOR

«DEV-SOL'LU ARKADAŞ, ENERJİNİN DEVRİMCİLERE KARŞI KULLANILMASINA İZİN VERME»

Eskişehir'de ilerici bir gencin Dev-Sol yanlılarınca öldürülmesi üzerine ilerici gençler bir bildiri yayınladılar. Bildiri hem olayların gerçek nedenlerinin açığa çıkarılması, hem de ilerici gençlerin böylesine büyük ve acı bir provokasyon karşısındaki duyarlı ve sorumlu tutumlarını göstermesi açısından önem taşıyor. Bildiri şöyledir:

HALKIMIZA,

«Yolumuz işçi sınıfının Savaş Yoludur» diyen Türkiye Gençlik Hareketi yiğit bir sıra neferini daha yitirdi. Yaşamı boyunca yiğitliğin, cesaretin devrimci kavgaya bağlılığın, halka karşı sevginin en güzel örneğini veren YAŞAR ÖZGÜR kendisine «Devrimci Sol» adını verenlerden bir provakatör tarafından öldürüldü.

YAŞAR kısa fakat onurlu yaşamı boyunca faşizme ve işçi sınıfına ters her türlü görüşe karşı yılmadan savaştı. Kanal Boyu Mahallesi gençliğinin enerjisini doğru bir yolda harcaması için uğraştı. Mahalleden faşistlerin kovulması mücadelesinin en başında yürüdü. Dev-Sol'cu provakatörün kurşunları yüreğine saplanmasaydı, daha uzun süre düşmana karşı bu saflarda yumruk sallayacak, faşizme ve her türlü gericiliğe karşı savaşacaktı.

YAŞAR ÖZGÜR'Ü KATLEDENLER KİMLERDİR? İLERİCİ GENÇLİĞE NEDEN SALDIRIYORLAR?

Arkadaşlar, Kardeşler!

Başından beri burjuvazi işçi sınıfının yolundan yürüyen gençliğe sağ'lı sol'lu saldırmıştır. Gençlik hareketini zayıf düşürmek için faşistinin olmadığı yerde «sol» maskeli maocusunu, onun olmadığı yerde Dev-Sol gibi maceracı grupları üzerine sürmüş onlarca sıra neferi bunlarca katledilmiştir.

YAŞAR'ı katleden Dev-Sol'lular Takkalı mahallesinde başından beri ilerici gençlere karşı açıktan açığa düşmanca saldırmaktan kaçınmamışlardır. Bu görüşün şefleri mahalle gençliğini, ilerici gençlere karşı kemikleştirmek için, devrimcilik adına devrimcilere bildiri dağıttırılmamış, onların yazıları silinmiş, mahallede çalışma yapmaları engellenmiş, yapmak isteyenler tek tek dövülmüş, hatta D. Sol şefleri ilerici gençlere karşı birkaç kez silahla saldırmaktan geri durmamışlardır. Tüm bu devrimcilik adını yaptıklarının, uzaktan yakından devrimcilikle alâkası yoktur. Bu doğrudan doğruya mahalle gençlerinin doğru yolu seçmelerinden korkmaktan, ideolojisine güvensizlikten kaynaklanan saldırılardır. İlerici gençler olarak biz hiç bir zaman bu tavırlara düşmedik, çünkü bizim ideolojimize güvenimiz tamdır. Çalışmaya ambargo koymak, adam öldürmek, adam dövmek, devrimciler arası geçerli bir yöntem değildir.

ARKADAŞLAR, KARDEŞLER!

Gideceğimiz yolu doğru seçmek zorundayız. Yanlış yoldan yürürsek başka yerlere varırız, işçi sınıfına, emekçi halka düşmanca konumlara düşeriz. İşte D. Sol şeflerinin düşmüş oldukları konum bugün böylesi bir yerdedir. Çünkü bu grup bireysel terörcüdür, çünkü bu grup işçi sınıfının emekçi halkın gücüne inanmamaktadır. Çünkü bu grup gençliği yanlış yönlere kanalize etmekte, kendisinden başka devrimci tanımamakta, kendisinden olmayanlara karşı devrimcilik adına saldırmakta, çalışma yapmasını engellemekte, hatta öldürmektedir. Bu yoldan gidersek, kurtuluşa ulaşmamız mümkün değildir.

Kendisine Dev-Sol'luyum diyen arkadaş sözümüz şeflerine değil, sanadır. D. Sol şefleri senin devrimci enerjini yanlış yollara akıtıyorlar, seni ilerici gençlere karşı kemikleştirmek için herşeyi yapıyorlar, seni sonu belli olmayan, kurtuluşunun olmadığı bir bataklığa sürüklemek istiyorlar. Sana bir kez daha dost elimizi uzatıyoruz. SENİN YERİN ŞEF'LERİN SÜRÜKLEMEK İSTEDİGİ BATAKLIK DEGİL, İŞÇİ SINIFININ YOLUNDAN YÜRÜYEN İLERİCİ GENÇLİGİN SAFLARIDIR. Enerjinin devrimcilik adına devrimcilere karşı kullanılmasına izin verme! Ellerini Yaşar'ın kanına bulayan şeflerinin provakasyonuna gelme!

KİTLE HAREKETİ, KİTLE DİRENİŞİ, maceraya asla YER YOK!

YAŞAR'IN HESABI SORULACAKTIR!

İLERİCİ GENÇLER

Eskişehir'deki «bir öldürme olayı üzerine»

Küçük burjuva devrimciliğinin teorik çöküşü gün geçtikçe daha da açıklık kazanıyor. Bu teorik çöküş, küçük burjuva devrimcisi şeflerin işçi sınıfının yolundan yürüyen ilerici gençliğe karşı düşmanca konumlara kayışını hızlandırıyor. Teorik olarak tutunacak dal bulamayanlar, devrimci harekette, anti-faşist gençlik içerisinde geçerli olmayan yöntemlere başvuruyorlar. Küçük burjuva devrimciliğinin yapısında varolan bağnazlık ve sekterlik yerini, bazen açıktan açığa düşmanlığa, sert saldırılara bırakıyor.

Bölgesel güçlülük ve «kargadan başka kuş» kendinden başka devrimci tanımama anlayışına, tabanlarının doğru kurtuluş yoluna yönelmesini engelleme düşüncesi de eklenince bu düşmanca tavırlar daha da açıklık kazanıyor. Örgütlenen gençlik kesimlerinin enerjisi Dev-Sol «şeflerince» yanlış potada eritiliyor. Bazen bu gençlik kesimlerindeki enerji ve inanç ilerici gençlere karşı düşmanca tutumlar için köreltiliyor.

Eskişehir'de Takkalı Mahallesinde kısıtlı bir taban bulabilen Dev-Sol kısa süre sonra ilerici gençlere karşı düşmanca tavırlara yönelmekte gecikmedi. Teorik olarak kendilerine güvensizliklerinden kaynaklanan, «Ben varım», «Benden başkasının yaşam hakkı yok» anlayışıyla ilerici gençlerin çalışmalarını 2 yıla yakın bir süredir engellemeye çalıştılar. Devrimcilik adına, ilerici gençlere bildiri dağıtma ambargosu koymaya çalıştılar. yazılarını karaladılar, tek tek yakaladıklarında saldırdılar. Hattâ bu düşmanlıkları birkaç kez silâhlı saldırı boyutlarına kadar vardı. Son olarak bu saldırı, Dev-Sol «şeflerince» düşmanlığın en uç noktasına kadar çıkartıldı. Mahallesine gitmekte olan ilerici gençlik hareketinin yiğit militanı YAŞAR ÖZGÜR Dev-Sol «şeflerince» katledildi.

Bu öldürme ve diğer saldı-

(Devamı 11. Sayfada)

merhaba

Değerli dostlar

Elinize geçen bu sayıyla birlikte 8 sayıdır ilerici yurtsever gençliğin şanlı geleneklerini sürdürüyoruz. Savaş bayrağını yere düşürmedik. Ve hiç bir koşulda yere düşürmeyeceğiz. Karşımıza engeller çıkarıyorlar. Şimdiye dek 6 sayımız toplatıldı. Gazetemizi okuyanlar veya üstlerinde taşıyanlar yasalara aykırı olarak gözaltına alınıyor, işkenceden geçiriliyor. Ama savaşım da sürüyor. Büyük ozanımız Nazım Hikmet'in dediği gibi «yapı yükseliyor.»

Dostlar

Gazetemiz yeni bir atılım sürecine giriyor. Amaç, gazetemizi çok yönlü olarak güçlendirmektir. Çünkü o ilerici yurtsever gençliğin, gençlik basını alanında yarattığı köklü geleneğe daha fazla dayanmalı ve bu geleneği güçlendirmelidir. İkincisi, ilerici gençliğin çeşitli yayın organlarının kapatıldığı koşullarda, «Gençlik Dünyası» tüm anti-faşist gençliğin sesi, gözü, kulağı olmak zorundadır. Bu nedenle sayfalarımızı, tüm anti-faşist gençliğin özgürce, arkadaşça kollektif bir biçimde tartıştığı, anti-faşist forumlara dönüştürmeyi amaçlıyoruz. Nitekim bu sayımızda bunun ilk örneklerini görüyoruz. İnanıyoruz ki, bu doğrultudaki çabalarımız olumlu sonuçlar vermeye devam edecektir.

Atılım sürecimiz en başta «Gençlik Dünyası»nı içerik olarak güçlendirmeye yöneliktir. Gazete çalışanları bu konuda yoğun bir çalışma içerisine girdiler. Ne var ki, birimlerden bilgi, haber gelmedikçe bu çalışmalar kısır kalır. Bu açıdan, şu anda gazetemize gelen mektup ve yazıları yeterli saymıyoruz. Daha fazla, daha fazla sayıda haber, fotoğraf yazı istiyoruz. Birimlerimizdeki olayları, gelişmeleri hemen anında bize iletin, sorularınıza ve sorunlarınıza yanıt isteyin.

Diğer yönden gazetemizi teknik olarak da güçlendirmeliyiz. Bunun için en başta teknik çalışanların özeni gereklidir. Fakat en önemlisi gazetemiz mali olarak güçlendirilmelidir. Sayfa sayısının arttırılması ve fiyatının 25 TL. olarak belirlenmesi bu amaca hizmet ediyor. Ne var ki, yayın organımızın güçlülüğünün esas kanıtı onun sürümüdür (tirajıdır) ve bugünkü koşullarda bu sorun en önemli sorun olarak karşımızda duruyor.

Yaşam koşullarının hızla kötüleşmesi, anti-demokratik baskı ve terörün yoğunlaşması, tüm ilerici yayın organlarında olduğu gibi, bizde de sürüm sorununu öne çıkardı. Bu sorunu nasıl çözeceğiz? Geçen sayımızda bu konuda bir öneri geliştirdik. Önemli olan yayınların izlenmesi, ideolojik-politik beslenmedir, dedik ve yayınların kollektif olarak izlenmesini önerdik. Ama bunun sürüm değişikliği yaratmaması için yeni gençlik çevrelerine uzanılmalıdır dedik. Ne var ki, bu sorun bir önerimizle çözümlenemez, kollektif çabayı gerektirir. Her birimdeki ilerici gençler kata kataya verip bu sorunu ciddi biçimde düşünmeli, öneriler iletmeli, varsa deneyimler aktarmalıdır. Önümüze çıkan engellerden ötürü ilerici düşünceyi yaymaktan vazgeçemeyeceğimize göre, çözüm bulup, uygulamak zorundayız. Her konuda olduğu gibi bu konuda da kollektif katkılarınızı bekliyoruz. Şimdilik bu kadar. Tekrar görüşmek dileğiyle, dostça kalın.

GENÇLİK DÜNYASI

GURUPÇUĞUNUN KARANLIK ÇEVRELERLE İŞBİRLİĞİ SAMANDAĞ'DA AÇIĞA ÇIKTI

«İşçinin Sesi» adlı bozguncu, likidatör, «sol» oportünist grupçuğun, işçi sınıfının öncü politik gücüne, ilerici gençliğe karşı saldırıda kimlerle işbirliği yaptığı, bu saldırıları nerelere kadar götürdüğü hergün daha açık biçimde görülüyor. Samandağ'da 8 Temmuz günü, herkes tarafından karanlık biri olarak tanınan Sadık Aslan ve oğlu Orhan Aslan yönlendiriciliğinde iki «Çürükoğlu» militanı bir kahveyi otomatik silahlarla taradı. Mithat Sahilli adlı ilerici genç öldü. 2'si ağır, 4 kişi yaralandı.

Geçtiğimiz aylarda da Mersin'de İLD üyesi bir genci pusu kurarak katleden «Çürükoğlu» takımının geçirdiği evrimin somut bir örneğidir bu saldırı. Oportünizmin bu evriminde nerelerde, kimlerle kucaklaştığı da görülmektedir. En karanlık çevrelerle elele vererek ilerici gençliğe saldırılar düzenleyen «İşçinin Sesi» grupçuğunun polis ve gizli çevreler tarafından nasıl desteklendiği İGD yöneticileri Birinci Şube'de işkence altındayken bir kez daha belgelendi. Serbest bırakıldıktan sonra kendileriyle görüşen «Gençlik Dünyası» muhabirine, örgütsel birliğe yönelik saldırılarda polisin özellikle «sol» oportünist akımlardan yararlandığını, bu grupların iddialarına bir şey katma gereksinimi bile duymadığını söyleyen İGD yöneticileri, polisin «Çürükoğlu» takımı için **«onlar Lenincidir. Bu grup çok güçlenecek, büyük bir şansı var»** dediğini, **«Leninciler Konferansı»**nın haberini Birinci Şube'de aldıklarını belirtiyorlardı. İGD yöneticileri polisin ayrıca kendilerine **«siz komünist bir örgütsünüz, demokratik değilsiniz»** türünden suçlamaları «İşçinin Sesi» adlı paçavradan yararlanarak yönelttiğini vurguluyorlardı.

«İşçinin Sesi» adlı paçavranın, Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücüne karşı saldırıya geçmesiyle kimlerin elinde malzeme olduğu, nasıl kullanıldığı ortadadır. Doğu'da Kürt milliyetçilerinin bu paçavrayı fotokopi yaparak dağıttıkları, MHP'li faşist katil Kâzım Ayaydın'ın mahkeme salonunda «İşçinin Sesi»ne dayanarak «suçsuz»luğunu kanıtlamaya çalıştığı, «Hergün», «Aydınlık» gibi faşist, maocu paçavraların yazarlarının «İşçinin Sesi»ni malzeme olarak kullandıkları unutulmamıştır. «Çürükoğlu» takımının «Leninciliği» işte budur. «Güçlendirilmesi» için gerici-faşist güçlerin, maocuların, Kürt milliyetçilerinin, polisin, gizli servisçilerin nasıl çalıştığı, uğursuz desteklerini esirgemedikleri görülüyor bu örneklerde. İşçi sınıfına düşmanlıklarını kusanlar işte böyle oyuncağı oluyor emperyalizmin ve işbirlikçilerinin.

Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücü, örgütsel alanda tümüyle yenik düşmekle birlikte bu «sol» oportünist grupla ideolojik savaşımın sürdüğünü ve süreceğini belirtiyor. Bu grubun ideolojik olarak ezilmesi görevini önümüze koyuyor. Şu veya bu nedenle bu grubun etkisinde kalanların yanlışlarından arındırılması ve onlara doğru yolun gösterilmesi, yanlışlarını görenlerin kazanılması devrimci bir görevdir. Yapılması gereken esas olarak budur.

TUNCAY'IN ARKADAŞLARI:

«YİĞİT ARKADAŞIMIZI FAŞİSTLER KATLETTİ»

26.7.1980 günü Beşiktaş Yenimahalle'de İlerici Liseliler Derneği üyesi Tuncay Okuyan ölü olarak bulundu. Maçka Sanat Lisesi öğrencisi Tuncay Okuyan'ın cesedini evinin çok yakınına, çalınmış bir arabanın içine bırakan katiller, üç el ateş ederek kaçmışlardır.

Mahalle halkı ve ailesi tarafından cesedi, battaniyeye sarılı olarak bulunan Tuncay Okuyan, cesedi bulunmadan 5 gün öncesine kadar kayıptı. Görgü tanıklarının ifadelerine göre Tuncay Okuyan'a çok ağır işkenceler yapılmış, bel hizasına çok sayıda kurşun sıkılmış, beli ve bacakları kırılmıştır. Ancak ilk tespitlere göre iple boğularak öldürüldüğü saptanmıştır.

Cesedin başına gelen polisler Tuncay Okuyan'ın en yakın arkadaşını sorduklarında, yine Maçka Sanat Lisesi öğrencisi İlhan öz Tuncay'ı tanıdığını söylemiş; bununüzerine polisler hemeen o'nu göz altına almışlar ve İlhan Özhalen bırakılmamiştir.

Tuncay'ın semtteki arkadaşları aynı gün gazetemize yaptıkları açıklamada şöyle demişlerdir: «Bu vahşice cinayeti faşistler tezgahladılar. Zaten Tuncay kaybolduğunun ertesi günü faşistler tarafından kaçırılmış olabileceği aklımıza gelmişti. Tuncay'a yapılan işkencelerden o'nu faşistlerin katlettiği açıktır. Böylesi hunharca işkenceleri başka kimse yapmaz. Nedeni ise bellidir. Beşiktaş Yenimahalle'de ilerici-devrimci çalışma serpilip, boy vermektedir. Okuduğu lisedeki çalışmalarından çok bölgedeki çalışmalarıyla dikkati çeken Tuncay Okuyan'ı hedef seçen faşistler, gaddarca işkencelerden sonra, yiğit arkadaşımızı katletmişlerdir. O'nun anısı mücadelemizde yaşayacaktır.

ANALAR, BABALAR, TÜM İŞKENCELERE KARŞI

İstanbul. Hasköy semtinde tüm mahalle halkı karakollarda, birinci şube'de işkenceden geçiriliyor

«İSKENCELER BİZ ANALARI YILDIRAMAYACAKTIR»

Gençlik Dünyası — Son günlerde semtinizde yoğun bir devlet terörü sürdürüldüğünü, buna bağlı olarak sizin de ailece gözaltına alındığınızı ve iki oğlunuzun hâlâ cezaevinde tutulduğunu öğrendik. Olayı kısac anlatabilir misiniz?

Ş.İ. Ayhan: — Gündüzleri mahallemizde 12 yaşındaki çocukları bile yaşına bakmadan tutup götürüyorlar, dayaktan geçiriyorlar. Geceleri de evlerimizi basıyorlar. Benim evimi gece saat 1'de bastılar. Evimde hiç bir suç unsuru bulamadıkları halde bizi ailece birinci şubeye götürdüler. Orada gözlerimizi bağladılar. Oğullarım Cemal ve Mehmet'i bizden ayırdılar ve onları başka bir hücreye attılar.

Gençlik Dünyası — Size ve çocuklarınıza işkence yaptılar mı?

Ş.İ. Ayhan: — Memlekette işkence yoktur diyorlar. Bu çok büyük bir yalandır. Bana karımın yanında çok adi hakaretler yaptılar. Küfür ettiler. Ama çocuklarımı çok dövdüler. Onları bizden ayrı kapattıkları için ne yaptıklarını gözlerimle göremiyordum. Seslerini duyuyordum. Canlarını çok yaktıkları bağırmalarından anlaşılıyordu. Bu sırada da karıma ve bana da hakaretler ediyorlardı. Bizi iki gün sonra bıraktılar. Oğullarımı 13 gün birinci şubede işkenceden geçirdiler.

Gençlik Dünyası — Sizce işkenceler karşısında ne yapmak gerekir?

Ş.İ. Ayhan: — Her şey ortadadır. Faşistler, onların giremediği yerlerde de polis ilerici devrimci kişilere olduğu gibi tüm halka, çoluğa çocuğa zulüm ediyor. Bu iktidar bizlere bir lokma ekmeği, bir gece uykuyu çok görüyor. Duyuyoruz, biliyoruz sadece benim oğullarıma değil daha bir çok kişiye işkence ediliyor. Buna karşı biz analar babalar birlik olmalıyız. Faşistlere karşı, bu baskıya zulme karşı olan tüm insanlar birlik olmalıdır. Biz şahsen semtimizde çoluğumuz çocuğumuzun canını, evimizi, barkımızı korumaya kararlıyız.

Gençlik Dünyası — Sizin de oğlunuz birinci şubede işkence görenler arasında. Şimdi de cezaevinde tutulmaktadır. Oğlunuzun suçu neydi?

Şevket Reçber — Oğlumun hiç bir suçu yoktur. Polis mahallemizde ne kadar genç bulmuşsa alıp götürdü. Oğlumun bir suçu varsa o da ilerici olmasıdır. Zaten bizim mahallemiz işçi ve emekçi semtidir. Burada faşistler at oynatamadılar. Şimdi de bizleri ve çocuklarımızı yıldırmak için polis baskı uyguluyor. Benim evimi gece saat 2'de bastılar. Hiç bir gerekçe göstermeden 17 yaşındaki oğlum Kâzım'ı alıp götürdüler. Tam üç gün Kâzım'ın nerede olduğunu bile öğrenemedim. Üç gün sonra Birinci şubede olduğunu öğrendik. Bizi hiç görüştürmediler ve 13 gün Kâzım Birinci Şube'de kaldıktan sonra cezaevine gönderdiler. Kendisine hiç bir suç yükleyememişler. Şimdi mahkeme olmasını bekliyoruz. Oğlumla cezaevine gittikten sonra görüşebildim. Çok işkence yapmışlar. Kendisi anlattı bana.

Gençlik Dünyası — Yalnız sizin oğlunuza değil, daha bir çok ilerici devrimci kişilere işkence yapılmaktadır. Gazetemiz aracılığıyla işkence görenlere ve ailelerine söyleyeceğiniz bir sey var mı?

Şevket Reçber: — Sadece bizim mahallemizde onlarca kişiye işkence edildiğini bizzat yaşadık ve gördük. İşkence gören tüm ilerici gençlere diyeceğim şudur: Dayanın! Ben oğlumun direngenliğinden büyük gurur duymaktayım. İşkence görenlerin ailelerine diyeceğim de şudur: Çocuklarınıza arka çıkın! Onları gericilerin, faşistlerin işkenceci canilerin ellerine bırakmayın! Hep birlikte sesimizi yükseltelim. Cezaevlerindeki yavrularımıza yardım edelim. Bu iktidardan aman dilemek çözüm değildir. Çünkü biz biliyoruz ki, bu iktidar sermayenin uşaklığını yapıyor. Bizi düşman bilmişler ve onun için bunca zulüm ediyorlar. Ama bu bizleri yıldıramayacaktır.

Gençlik Dünyası — Oğlunuz Yılmaz'a işkence yapıldığını nasıl öğrendiniz?

İpek Diktaş: — Önce şunu söyleyeyim, oğlumu 13 gün hiç göstermediler. Bu sırada birinci şubede yavrularımıza nasıl dayak attıklarını, elektrik verdiklerini bize daha önce orada aynı işkencelerden geçen oğlumun arkadaşları anlattılar. Oğlumu cezaevine götürdükten sonra görüştüm. Bilirim, oğlum çok yüreklidir. Ona sordum, size çok eziyet etmişler dedim. Boş ver anne, dedi. O tarafı hiç karıştırma, dedi. Önemli olan bize istediklerini kabul ettirememeleridir dedi. Ama ben biliyorum. Oğlum beni üzmemek için anlatmadı bana. Ben de üstüne varmadım. Ama ana yüreği bilir. Anlar. Boş ver ana derken bile belliydi ona neler yaptıkları.

Gençlik Dünyası — İşkence gören diğer ilerici devrimci ve tüm anti-faşistlerin analarına ne söylemek istersiniz?

İpek Diktaş — Ana yüreği bu. Dayanamaz. Yanar. Ama bir de dayandı 'mı iyi dayanır. Filisilerin kurşunlarına hedef olan, işkence edilen, cezaevlerine atılan tüm gençlerin anaları sesimizi yükseltmeliyiz. Dayanmalıyız!

«Çocuklarımızı doyasıya görmek istiyoruz»

Günlerden salı. Davutpaşa Askeri Cezaevi'nin ziyaret günü. Gelip geçerken gördüğümüz görüşmecilere yaklaşıyoruz. Amacımız görüşmecilerle konuşmak, onların istemlerini demokratik kamuoyuna iletmek ve önerileri doğrultusundaki uygulamaların bir an önce başlaması.

Önce orta yaşlı, zayıf bir teyzenin yanındayız. Teyzenin başı bağlı ,çantası dolu. Oğluna getirmiş herhalde.

HAYRİYE SABIRLI

Gençlik Dünyası — Teyze, biz Gençlik Dünyası Gazetesinden geliyoruz. Bizimle konuşur musun?

● Konuşurum oğlum. Ama resmimi çekmeyin. Bizim bey kızar da.

Gençlik Dünyası — Kızmaz teyze diyoruz. Bu iyi bir şey. «Oğlumun hakkını, hukukunu gazetelere kadar çıkardın» diye sevinir bile. Sen kendini hiç üzme. Ve torbalarının başında bir poz alıyoruz. Biz daha sormadan o anlatmaya başlıyor.

● Adım Hayriye Sabırlı. Ama burada insanda ne sabır bırakıyorlar ne de başka bir şey evladım. İçerde yatan da oğlum. Oğlumu 5 aydır mahkemeye çıkarmadılar. Suçunu sorduğumuzda bir arkadaşının tabancayla yakalandığını, oğlumu da bu işle ilgili olarak tutukladıklarını söylüyorlar.

Gençlik Dünyası — Hayriye teyze, oğlunuz hangi görüşü savunuyor biliyor musunuz?

HS — Biliyorum. Oğlum İGD'lidir. Oturduğumuz semtte, yani Safraköy'ün İGD'sinde çalışır idi. Hiç kimselere bir zararı yoktur. Babası da nerede çalıştığını, ne yaptığını bilir. Ama 5 aydır bu eziyeti çeker, dururuz.

Gençlik Dünyası — Hayriye teyze, görüşme günlerinde ne gibi zorluklarla karşılaşıyorsun? Sence görüşme günleri nasıl düzenlenmeli?

HS — Zorluk dersen çok. Bir kere en başından alırsak sabah saat 5'de, 6'da gelip sıraya yazılmazsak, katiyyen görüşemeyiz. Sonra güneşin çatında bizi tam bir gün bekletirler. Görüyorsun koca bir çadır yetmiyor. Aynısından bir tane daha kuruyor askerler. Ama o da yetmez. Yalnız bununla kalsa iyi. Onca insan bekliyor, yarısının yarısı ya görüşüyor, ya görüşemiyor. Biz bütün görüşmecilerin çocuklarıyla görüşmelerini istiyoruz. Görüşme saatinin de 15 dakikadan 1 saate çıkarılmasını istiyoruz. Bağırtıdan, gürültüden çocuğumuzla ne konuştuğumuzu anlayamıyoruz. Oradan ayrılıyoruz, lakin ayaklarımız geri geri gidiyor. Görüşme bir gün olsun ama tam olsun. Bazıları der iki gün olsun. Olsun ama herkes haftada iki gün gelemez ki. İş var güç var. Her gelişimiz dünyanın masrafı. İkinci gün gelmesek çocuklarımıza yazık olur mahsun kalırlar. Bari getirdiklerimizi çocuklarımıza verseler neyse.

Gençlik Dünyası — Hayriye teyze son gördüğünüzde oğlunuzun sıhhati ve morali nasıldı?

HS — İyiydi. Herhangi bir hastalığı yoktur. Son zamanlarda bitten şikayet ediyordu ama son hafta içinde temizliklerine çok özenmiş çocuklar bitleri azalmış. En çok istedikleri şey, bir kap temiz ev yemeği veya börek veya taze meyva.

Bizim çocukların bulunduğu koğuşta 83 tane İGD'li olmuş bu hafta. Eh artık morali nasıl iyi olmasın. Dile kolay, mahpusane gibi yerde 83 tane can arkadaşı. Son gördüğümde yüzü gülüyordu, ama günler ne gösterir bilinmez.

Gençlik Dünyası — Sağol Hayriye teyze. Diline sağlık.

HS — Siz de sağolun oğlum.

Daha sonra yaşlı, fakat dinç birine yaklaşıyoruz. Ancak koyu renk gözlüklerinin ardından bile gözlerindeki hüznü ve öfkeyi görmek mümkün.

MEHMET BULUT

Gençlik Dünyası — Adınızı öğrenebilir miyiz?

● Mehmet Bulut, kapıcılık yapıyorum. Oğlum, eğer söyleyeceklerimin hepsini aynen yazarsan yaz. Ya da yazma.

Gençlik Dünyası — Yazarız amca Oğlunuz mu içerde?

MB — Evet, en küçük oğlum içerde. Benim 5 tane oğlum var ama şimdiye kadar başıma böyle iş gelmedi. Oğlumun adı Yusuf. Daha 14 yaşında ve ortaokula gidiyor. 3 ay evvel gözaltına aldılar. Top oynarken gözaltına almışlar. O gün bu gün dür mahpus oğlum. Adli makamlar bana «Oğlun DEV-SOL militanı» diyorlar. 14 yaşındaki çocuktan ne militanı olur sorarım size. Belki DEV-SOL'lu arkadaşı olabilir veya DEV-SOL sempatizanı olabilir. Ancak oğlumun durumu böyle bile değildir. Gelin görün ki oğluma bombalamadan tutun da gaspa kadar yüz çeşit suç yüklemek istiyorlar .Halbuki ne benim oğlum, ne de başka bir ortaokul öğrencisi böyle şeyler yapmaz ayrıca yapamaz.

Oğlumu tuttuktan sonra I. Şube'de 15 gün işkence yapmışlar. Kıçına sopa mı sokmamışlar, elektrik mi vermemişler. Ben ilk defa başımıza gelince duydum. Fakat çok etkilendim. Bu böyle sürgit olmamalı. İşkence kadar kötü bir şey yok. İnanın ben oğluma şimdiye kadar bir tokat vurmuş değilim. Biz çocuklarımızı işkenceler için mi yetiştiriyoruz? Oğlum işkenceden çıkıp da sıkıyönetime teslim edildiğinde her iki parmağı da yerinden çıkmıştı. Yusuf'tan dinlediğime göre bazı gençleri günlerce çamurların içinde, aç su suz bekletmişler.

Hangi birini anlatayım oğlum. Yusuf'u içeri aldıkları günün ertesi günü evimizi bastılar. Didik didik aradılar. Polisler teyp bantlarına varana dek çaldılar. Oğlumun defterlerini açıp açıp: «Bak buraya bir şehir ismi yazmış. Söyle bakalım, niye yazmış?» diyorlardı. Eziyet, işkence bir değil ki bir çok.

Buraya geliyoruz, gördüğün gibi kapılarda kalıyoruz, görüşemiyoruz. Haydi biz erkeğiz bizi bırak. Bak bu kadıncağız 8 aylık hamile, haftalardır geliyor, bir türlü sırası gelip görüşemiyor.

Sıra gelince de iş bitmiyor. Bindiriyorlar 5-6 aileyi bir kamyona, götürüyorlar. İçerde, asıl hapishanenin bulunduğu kapıda da bir saat bekletiyorlar. Sonra bir sürü formalite, «Adını söyle adresini ver» den sonra küçük bebeklere CE-E dediğimiz gibi, delikanlı oğlumuza bir CE deyip ayrılıyoruz. Yani şöyle bir doyasıya göremeden.

İşe gitmiyorum buraya geliyorum ama görüşemiyorum diğer taraftan yövmiyem kesiliyor. İki arada bir derede kaldım.

Oğlumun ikmal imtihanı vardı. Gittim hocasından kâğıt getirdim. İmtihana girebilir diye. Kışla komutanı albay izin vermedi. Koca senesi ziyan oldu çocuğumun. Çok hınçlıyım oğlum çok. Ben bu memlekete 5 tane asker getiştirdim diyordum. Çocuklarımın ikisi silah altında üçü hazır bekliyor. Buna karşılık devletten görüp göreceğimiz bu mu olmalıydı? Savcı oğluma «vatan haini» diyor. Hayır benim oğlum asla böyle şey yapmaz. İspatlasınlar ipini elimle çekmezsem namerdim. Ama hak var hukuk var. 14 yaşında bir çocuk hiç bir suç delili yokken 5 aydan fazla bir süre cezaevinde tutulur mu? Yusuf'umun mahkemesini 9. ayın başına verdiler. Bu hesapla bir süre daha beni buralarda süründürecekler.

Gençlik Dünyası — Anlattıklarınız için teşekkür ederiz Mehmet amca.

● Asıl beni dinlediğiniz için ben teşekkür ederim.

NAMUSLU İNSANLAR SESİNİZİ YÜKSELTİN!

M. BOZ DİYARBAKIR'A GÖNDERİLDİ

İlerici Gençler Derneği MYK üyesi Mehmet Boz'un tutukluluk süresi 3,5 ayı geçti.

10.3.1980 tarihinde İGD Batman Şube Kongresinde konuk olarak yaptığı konuşmasında «cemiyetin çeşitli sınıflarını kin ve adavete tahrik» ettiği iddiasıyla, Mehmet Boz hakkında verilen gıyabi tutuklama kararı 10.6.1980 günü vicabiye çevrilmiş ve İstanbul Alemdar Cezaevi'ne konmuştu.

Mehmet Boz ve avukatlarının sürekli olarak başvurmalarına karşın, mahkeme önüne çıkarılıp yargılanması da halen gerçekleştirilememiştir.

Ancak geçtiğimiz hafta içinde Mehmet Boz'un avukatlarının mahkemenin başlaması ve Boz'un mahkeme yerine sevk edilmesi üzerine üst üste verdikleri başvuru dilekçeleri sonuç vermiş, Mehmet Boz Diyarbakır'a gönderilmiştir.

Mehmet Boz Genel Kurmay Başkanlığı'nın emri ile, askeri kurye denetiminde ve askeri uçakla Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı'na teslim edilmiş ve Diyarbakır Askeri Cezaevi'ne kapatılmıştır.

Mehmet Boz'un 20 Ağustos 1980 günü Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesinde yapılacak olan duruşmasını ilerici gençlik hareketi ve demokrasi güçleri dikkatle beklemektedirler.

BSS YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜNÜN TUTUKLANMA İSTEMİNE KARŞI TEPKİLER SÜRÜYOR

Barış ve Sosyalizm Sorunları Dergisi Yazı İşleri Müdürü Seçkin Meriç hakkında gıyabi tutuklama kararı çıkartıldı.

Barış ve Sosyalizm Sorunları Dergisi'nden aldığımız bilgiye göre, Seçkin Meriçin tutuklanma kararına gerekçe olarak; Derginin Şubat 1980 sayısında çıkan «Sömürü ve baskı politikasına karşı ulusal demokratik güçler — TKP MK Genel Sekreteri İ Bilen» imzalı yazı gösterilmiştir.

Merkezi Çekoslovakya'nın başkenti Prag'da bulunan Barış ve Sosyalizm Sorunları Dergisi Başredaktörü Konstantin Zaradov. Seçkin Meriç'in tutuklanma kararı ile ilgili olarak derginin Türkiye bürosuna gönderdiği mesajda aynen şöyle demiştir:

«Barış ve Sosyalizm Sorunları adlı uluslararası derginin yazı kurulu adına dergimizin Türkçe baskısının editörü Seçkin Meriç'in İstanbul'da tutuklanması ve yargılanması istemini kesinlikle protesto ediyoruz. Yayınlanan malzeme nedeniyle, yasal olarak yayınlanan bir derginin editörünün mahkemeye verilmesi, demokratik hakların ve basın özgürlüğünün büyük bir şekilde çiğnenmesidir. Bu yasa dışı uygulamaya müdahalenizde ve Seçkin Meriç'e yöneltilen suçların geri çekilmesinde ısrar ediniz.»

Yalnız komünist hareketin değil, bütün sosyalist ve işçi partilerinin de yakından izlediği Barış ve Sosyalizm Sorunları Dergisi'nin Yazı İşleri Müdürü Seçkin Meriç hakkında tutuklama kararının alinması büyük tepki uyandırmıştır.

Necdet Adalı ve Kemal Ergin'in idamları engellenmelidir

Halk düşmanı faşist cellatlar ardarda hapishanelerden kaçırılırken, Kemal Ergin ve «Kurtuluş» grubundan Necdet Adalı hakkındaki idam kararları onaylanmak üzere parlamentoya gönderildi. Bu gençlerin kapılmış olduğu akımlar karşısında ilerici gençliğin tutumu bilinmektedir Ancak küçük burjuva devrimcisi akımların nesnel olarak demokrasi güçlerine zarar veren çizgisinin sorumluluğunu yüklenmiş şefleriyle, bu akımlara kapılmış iyi niyetli devrimci savaşıma katkıda bulunma özlemi duyan gençleri birbirine karıştırmamak gerekir. İki yurtsever gencin idamına karşı çıkmak bir insanlık görevidir.

Bugün asıl idamlıklar elini kolunu sallayarak hapishanelerden çıkıyor. Balgat'ta beş kişiyi öldürmek, çok sayıda insanın yaralanmasına yol açmak suçundan idam cezasına çarptırılan ve cezaları kesinleşerek, parlamentoya sunulan Mustafa Pehlivanoğlu ve İsa Armağan adlı iki faşist katil, 26 Temmuz günü Mamak Askeri Tutukevi'nden kaçırıldı. İki gün sonraysa, bu kez Sıvas Cezaevi'nden, biri 45 yıla hükümlü iki faşistin daha kaçtığı açıklandı. Bu faşist katillerin kaçışlarının sorumlusu, MHP'dir. Ona arka veren demokrasi ve halk düşmanı Demirel iktidarıdır. Bu salıvermelerle faşist militanların cüreti arttırılmak isteniyor, onlara verilen güvenceler yerine getiriliyor. Bunlar Demirel İktidarına kesin destek veren faşist odakların etkinliği sayesinde gerçekleştiriliyor.

Asıl ip kaçkınları ortalıkta dolaşırken, ikiyurtsever gencin, Necdet Adalı ve Kemal Ergin'in yasama hakkının savunulması ilerici, yurtsever, demokrat, ayırımsız herkesin görevi olmalıdır. Bunun için sesinizi yükseltin! İlerici gençlik bu konuda elinden geleni yapacaktır.

NASIL İŞKENCE GÖRDÜM?

3 «İşkencecilere insanlık onurumu çiğnetmedim»!

Geçtiğimiz günlerde Gayrettepe I. Şube'den yeni çıkan İGD Sarıyer Şubesi Yön. Kurulu üyesi M. Alper'le konuştuk. Arkadaşımız I. Şube'de görüp geçirdiklerinin izlerini ruhsal ve fiziksel olarak hâlâ taşıyordu. Arkadaşımızın vücudunun bir çok yerinde sigara yanıkları, derin sopa izleri, ki bunlar artık kabuk tutmağa başlamış, çürükler, morluklar, sürekli elektrikten yanıklar var. Arkadaşımız konuşurken heyecanlanıyor, sesi öfkeyle titriyordu.

GENÇLİK DÜNYASI — Nasıl gözaltına alındığınızı anlatır mısınız?

M. Alper — 28 Haziran günü başka başka semtlerden 4 arkadaşımla Küçükçamlıca tepesine gitmiştik. Amacımız hem temiz hava alıp dinlenmek hem de arkadaşlarımızla güncel politik durum üzerine tartışmaktı. Ancak aniden jandarmalar geldi. Aldığımız notlara baktılar. Hiç bir şey anlamadıkları halde bizi bir ekip arabasına bindirerek Kısıklı karakoluna götürdüler.

Daha sonra karakol polislerinden birisi üniformasını çıkararak, sivil giyindi ve kendi özel arabasıyla bizi 1000 liraya 1. Şubeye götüreceğini söyledi. Zorla arabaya bindirildik. Saat sekiz sıralarında I. Şube'ye vardık.

Dokuzbuçuk, on sıralarında bizi içeri aldılar. Gözlerimiz bağlı, ellerimiz birbirimizin omuzunda, tren misali yürümeye başladık. En öndeki arkadaşımızı bir gardiyan götürüyordu. Aşağıya hücrelerin olduğu bölüme girdik. 25 No'lu hücrede 4 kişiydik. Hücre 1,5 metre eninde, 2,5 metre boyunda, ışıksız pis, tek yataklı bir yerdi.

GENÇLİK DÜNYASI — Nasıl işkence gördünüz?

Önce ellerime cop vurmakla başladılar. Bir yandan da soru soruyorlardı.

Cop vurma işlemi biterken sol yanağıma çok kuvvetli bir yumruk attılar. Düştüm. Sonra kaburgalarıma, sırtıma, yüzüme yumruklar yağmaya başladı. Daha sonra sağ baş parmağıma bir çıplak tel, sol serçe parmağıma bir çıplak tel bağladılar. Elektrik kesinlikle 100 volttan fazlaydı. Tam bir saat elektrik verdiler, sorular devam ediyordu. Dinamonun kolunu çevirmeğe başlıyorlar, önce yavaş yavaş sarsılıyorum. Daha henüz 50-60 volt kadar, 100 voltu geçtikten sonra zangır zangır titriyorum. Bağırmak istiyorum. Bağıramıyorum. Sesim kısılıyor. Göğüs kafesim çatlayacak gibi oluyor. O anda hiç bir şey düşünemiyorum. Elektriğin en şiddetli anında nasıl oldu bilemiyorum kabloyu sökmüşüm. Bu sefer hayvanlaştılar. Tekme tokat yumruk giriştiler. Tekrar bağladılar. Başladılar kolu çevirmeğe.

Bütün bu işkenceler daha yoklama imiş! Hücreye döndüm ondan sonraki iki gün bize hiç dokunmadılar.

Burada durup biraz I. Şube'nin durumundan bahsetmek istiyorum. Geceleri kadınlara ve kızlara daha fazla işkence yapılıyor işkence seslerinden bütün hücreler inliyordü. Kadınlara kızlara yapılan işkenceler bizi deli ediyordu. Bir kadınla, bir genç kızın ırzlarına geçildiğini, her taraflarını yaktıklarını duyduk. Eyüp'ten gelen Hayrinüsa adlı genç kızın da ırzına geçmişlerdi. Sürüye sürüye tuvalete götürürlerken gördük. Ölü gibiydi.

Bazı hücrelerde 12-14 yaşlarında çocuklar gördük. Bize yapılanların aynısı onlara da yapılmıştı.

Ertesi günü yine işkence odasındaydım. Bir donla kalıncaya kadar soydular. Yine ellere cop vurmakla başladılar. Ve bilinen yöntemlerini sıraladılar.

İkinci günün de birinci günden farkı yoktu, sırayla aynı işkencelerden geçtim.

Üçüncü günün işkencesi ise bana en ağır ve en çok acı veren oldu. Sabah aynı odaya girdiğimde iki saat bekledim. İşkencecinin biri geliyor soyunduruyor bir başkası geliyor giydiriyordu. Daha sonra hepsi birden geldiler. Donumu da çıkarttırdılar. Çırılçıplak kalmıştım. Yine parmaklarımdan elektrik vermeğe devam ettiler. Ayaklarıma cop darbeleri, küfürler, «öldürürüz» tehditleri, özel sorular, örgütsel anlamlı sorular hep aynı anda yürüyordu. Bir ara durdular, ayağımdaki kabloyu söküp erkeklik organıma bağladılar. Bu sefer iki üç kat fazla acı duyuyordum. Elektrik bu kez iki saat sürdü. Elektrikten sonra 80-90 kilo gelen birisi sırtıma bindi. «Bir ki sol komünistler sol» diye komut veriyor sırtıma kene gibi yapışıyordu. Düşüyordum sırtımdakini düşürdüğüm için tekmeliyorlardı.

Daha sonra yere yatırdılar. Biri sırtıma çıktı. Biri ayaklarıma bastırıyor diğeri de arkamdan sopa sokmağa çalışıyordu. Sırtımda oturan bundan sonra homoseksüel olacağımı köprüaltına gitmemi söylüyordu. Bu işi artık benim için devrimci onurumu koruma meselesi olmuştu. Sert ve ani bir dönüşle sırtımdaki adamı fırlattım attım. Ayak ucumdakini tekmeledim. Doğruldum. Bir an geri çekildiler, şaşırdılar. Direniş beklemiyorlardı. Ben kazanmıştım. Dayağa devam ettiler. İyice vahşileştiler, ama bir önceki deneylerine hiç teşebbüs edemediler.

Saat beşe doğru giydirip başka bir odaya aldılar. İçeri giren polislerden biri beni göstererek, «bunun hali fena» dedi. Bir saat sonra hücreye indirdiler. Bir daha da ayın dokuzuna kadar hiç dokunmadılar bize.

İşkenceler sonucu açılan yaralarım onların istediği duruma gelmeden beni bırakmayacaklarını biliyordum. Ayın onunda serbest bırakıldık. Resimlerde gördüğünüz gibi yaraların bir çoğu henüz iyileşmedi. Çıkar çıkmaz gittiğim Adli Tabiplik'ten de ancak 5 günlük rapor alabildim. Alabildim diyorum, çünkü yaralarıma bakmıyorlar, «5 gün bile çok istirahat yazın» diyorlardı.

4 «Hastanede bile zincire vurdular!»

Sizlere gönderdiğim son mektubumda keyfi tutukluluk halimin 5 ay kadar sürdüğünü söylemiştim. 5. ayın sonuna doğru hiç bir işlem yapmadan beri serbest bıraktılar. Halen mahkemeye çağırmadılar ve çağırmaya niyetleri de yoktur. Bunların amacı ilericileri devrimcileri yıldırıcı cezaevi koşullarında mümkün olan en uzun sürelerle bekletmektir.

Sıkıyönetim cezaevinden çıktıktan sonra 26 gün serbest dolaşabildim. 26. günün sonunda Van'ın Gevaş ilçesinde 20 kişi yine gözaltına alındık. Gözaltına alınmamızın gerekçesi bu sefer öğrenimimiz sırasında komünizm ve bölücülük propagandası yapmaktı. Yani 141-142'den yargılamak istiyorlardı bizi. Gevaş karakolunda iki gün kaldık. İki gün boyunca bir kişilik yere yirmi kişi istiflendik. Bulunduğumuz hücremsi yerde et ete duruyor ellerimizi iki yana açamıyor eğilemiyorduk. Sorgumuz küfür ve dayaklarla yapıldıktan sonra Gevaş mahkemesine çıkarıldık. Savcı ve hakim komiserin arkadaşı oldukları için onun hatırını kıramayıp bizi tutukladılar. Fakat ellerinde komiserin yanlarındaki hatırlarından başka hiç bir suç delili yoktu. Tutuklandıktan sonra Van Cezaevine gönderildik. Tabi askeri konvoyla Cezaevinde bizleri ikişer ikişer koğuşlara dağıttılar. Van cezaevinin koşulları da diğerlerinden aşağı kalır değildi. Gardiyanların hemen hepsi faşistti. Cezaevine gelen ödenekleri gardiyanlar kendi aralarında paylaşıyorlardı. Boş ranza yoktu. Rutubetli betonda yatmak zorunda kalıyorduk. Isınma araçları yoktu. Yemek verilmiyordu. Değil temizlik için içmek için bile su bulamıyorduk. Bu koşullar altında rahatsızlandım. Sık sık fenalık geçiriyordum.

Uzun bir uğraştan sonra doktora çıkabildim. Doktor ciğerlerimden rahatsız olduğumu söyleyip, beni Diyarbakır Göğüs Hastalıkları Hastanesine sevk etti. Acil olarak gitmem gerekirken «evrakların tamamlanmadı» diye 25 gün beklettiler. Bu süreden sonra bana 3.175.— ödeterek askerlerin gözetiminde Diyarbakır Sivil Cezaevi'ne gönderdiler. Sonradan öğrendiğime göre ödediğim para askerlerin yol parasıymış. 5 gün de Diyarbakır Cezaevi'nde beklettiler. Nihayet hastaneye götürebildiler. Ayağımdan zincirle ranzaya bağladılar .Başıma da iki tane asker dikip yatırttılar. Hastanede de rahat bırakmadılar. Aynı gün, gecenin geç saatlerinde beni alıp hastanenin rutubetli bodrum katına indirdiler. Oda diye çöplerin biriktirildiği yeri vermişlerdi. Demir bir parmaklık bulunduğum yeri ayırıyor yedi tane asker tetikte bekliyordu. Gerekçeleri de ben tehlikeli bir insanmışım. Kaçabilirmişim. İşte benim tedavim de böyle oluyordu. 1.1.1980 tarihinde Van'da yapılan duruşmamdan sonra hastanenin bodrum katından kurtuldum. Batman'da değişik tarihlerde dört defa gözaltına alındımsa da artık tutturabilecekleri bir şey kalmadığı için iki, üç saatte bırakıyorlardı.

BATMAN/ ZEKERİYA KILICAKAN

22-25 TEMMUZ GENEL DİRENİŞİNİN ÖĞRETTİKLERİ

AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN HAZIRLADIĞI KANLI BİR KOMPLOYLA KARŞI KARŞIYAYIZ

Türkiye işçi sınıfının yiğit evlâdı, ilerici sendikal hareketin önderi Kemal Türkler, 22 Temmuz 1980 günü faşist odaklarca katledildi. Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücünün belirttiği gibi, bu cinayetin amacı; sınıf sendikacılığına darbe indirmek, Maden-İş'in grevlerini kırmak, ilerici güçlere karşı bu kanlı provokasyonla daha geniş bir saldırı ortamı yaratmak, DGM'leri, Olağanüstü Hal Yasalarını, sendikal özgürlükleri yokeden yeni önlemleri kanla-kurşunla dayatmak, rejimi daha da gericileştirmek ve faşist diktaya yolu açmaktır.

Bugün ülkemiz Amerikan emperyalizminin hazırladığı kanlı bir komployla karşı karşıyadır. Halk düşmanı Demirel iktidarı, bu kanlı komplonun gerçekleştirilmesinde emperyalizmin aracıdır. Bu emperyalist komployu boşa çıkartmak, baskı ve terör karşısında tek bir adım geri atmamaya, en geniş demokrasi güçlerinin eylem birliğine bağlıdır. 22-25 Temmuz genel direnişi hem işçi sınıfının, demokrasi güçlerinin baskı ve teröre karşı savaşım kararlılığını göstermesi, hem de eylem birliği yolunda atılan olumlu bir adım olması açısından önemli bir deneyimdir.

GENEL GREV TEMELİNDE YÜKSELEN GENEL DİRENİŞ

Kemal Türkler'in faşistlerce öldürülmesi haberinin duyulduğu an onbinlerce metalürji işçisi işi bıraktı. Genel grev 23 Temmuz günü tüm ülke çapında, tüm işkollarında dalga dalga yayıldı. DİSK'e, Türk-İş'e, bağımsız sendikalara üye yüzbinlerce işçi, sınıfının bu yiğit önderine sahip çıktı. Emekçi halkın, aydınların işçi sınıfının etrafında kenetlenmesiyle genel grev 1 milyonluk bir genel direnişe dönüştü. İstanbul'da yüzbinlerle ifade edilen dev bir anti-faşist gösteriye dönüşen cenaze töreni en geniş demokrasi güçlerini biraraya getirdi. DİSK, Türk-İş, bağımsız sendika yöneticileri, TİP, TSİP yöneticileri, CHP saylavları, Köy-Koop. ve demokratik örgüt yöneticileri Türkler'in cenaze töreninde omuz omuza yürüdü.

Dört gün boyunca tüm ülke çapında süren genel direniş eylemi, Türkiye işçi sınıfının, ilerici güçlerin kanlı saldırılar karşısında yılmadığını, emperyalist komployu bozguna uğratma kararlılığını gösterdi. İşçi sınıfının etrafında kenetlenen emekçilerin, aydınların gücünü ve etkisini kanıtladı.

Türkiye işçi sınıfının yüz yılı aşan savaş tarihinde 22-25 Temmuz genel direnişi çok önemli bir kilometre taşını oluşturacaktır. 15-16 Haziran, 16 Eylül genel direnişleri gibi, bu şanlı tarihe altın harflerle yazılacaktır kuşkusuz. Bu tarihi okuyanlar, Türkiye işçi sınıfının, 15-16 Haziran'lardan, 16 Eylül'lerden, 22-25 Temmuz'lara varıncaya dek gösterdiği gelişimi, örgütlülüğü göreceklerdir. 15-16 Haziran'da Türkiye işçi sınıfı sendikal haklarına yönelen tehdite karşı 100.000'lik bir direnişle karşı koydu. İstanbul ve İzmit'teki bu direnişin alanı, 16 Eylül'de gerici, faşist karması MC iktidarının DGM'lerine geçit vermemek için 400.000 işçi, emekçi, genel direnişe geçti. DGM'ler geçmedi. 22-25 Temmuz'da bu kez, Türkler'in öldürülmesi üzerine 1 milyon işçi, emekçi aydın ayağa kalktı. Her türlü antidemokratik uygulamalara, devlet terörüne rağmen işçiler, emekçiler, aydınlar genel direnişe katıldı. Bu genel direnişin alanı bu kez tüm Türkiye'ydi. Ve bir özelliği de, birçok bölgede ilk kez genel greve, genel direnişe çıkılmasıdır.

TEMMUZ GENEL DİRENİŞİ, POLİTİK ÖNCÜNÜN GÜCÜNÜ VE YETENEĞİNİ ORTAYA KOYDU

Bu eylem, Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücünün yığınları harekete geçirme yeteneğini ortaya koydu. Demokrasi hareketinin önderi, en kararlı gücü işçi sınıfıdır. Bu, teorik bir gerçek, nesnel bir yasadır. Genel grev, genel direniş bu teorik gerçeğini pratik olarak tümüyle doğrulanmasından başka bir şey değildir.

22-25 Temmuz genel direnişi, sendikal eylem birliğinin yaşamsal önemini gözler önüne sermiştir. DİSK, Türk-İş ve bağımsız sendikalara üye 800.000 işçinin genel grevi; halkımıza yönelen kanlı faşist saldırılara, işçi sınıfını açlığa mahkûm etme girişimlerine, tekelci patronların yığınsal grevleri kırma niyetlerine karşı sessiz kalınmayacağının göstergesi olmakla kalmamış, sendikal eylem birliğinin somut platformlarda sağlanabileceği gerçeğini göstermiştir. Sınıf uzlaşmacısı Türk-İş yöneticileri bu eylem birliğine engel olamamışlardır. DİSK ve Türk-İş üyelerinin bu somut platformda eylem birliği yapması sendikal birliğin sağlanması sürecinde önemli bir adımdır. Eylem birliğinin önüne dikilen sınıf uzlaşmacılarının Türk-İş'i Demirel iktidarının dayanağı yapma girişimlerine karşı tabanda yükselen muhalefetin yansamasıdır. Daha güçlü, daha yığınsal çıkışlar için DİSK ve Türk-İş arasındaki eylem birliğinin derinleştirilmesi gerektiği açıktır.

MİLLETVEKİLLERİNİN CENAZESİNE «PROTOKOL KONUĞU» OLARAK KATILANLAR ANCAK «ÜZÜNTÜLERİNİ» BELİRTEBİLİRLER!

Genel grev, genel direniş, demokratik hak ve özgürlüklere demokrasiye yönelik her türlü tehlikeye karşı koymanın, sadece ve sadece demokrasi güçlerinin örgütlü hareketiyle, yığınsal savaşımıyla olanaklı olduğunu bir kez daha gösterdi. CHP sağ kanat yöneticilerinin eylemsizlik, gericilikle uzlaşma, teslimiyet politikasının iflâsını belgeledi. «Demokrasiyi savunmak için ölümü göze almak gerektiğini» söyleyen CHP Genel Başkanı Ecevit, halk düşmanı Demirellerle uzlaşma yollarını ararken, 1 milyon işçi, emekçi, aydın, genel greve, genel direnişe çıkarak demokrasiye lâfla sahip çıkılamayacağını gösterdi. CHP'nin yurtsever unsurlarının da genel direnişe katılması, sağ kanat yöneticilerinin politikasının, en başta bu partinin tabanı tarafından onaylanmadığının bir kanıtıdır. Milyonlarca oy potansiyeline sahip, yüzbinlerce üyesi bulunan demokratik-sol bir parti olan CHP'nin demokrasi güçleriyle güncel amaçlar doğrultusunda eylem birliği yapması, demokratik hak ve özgürlüklere yönelik tehditlerin göğüslenmesinde önemli bir rol oynayabilir. Yoksa Ecevit'in lâfta «demokrasi şampiyonu» ve eylemde demokrasi düşmanlarıyla diyalog yolları aramasıyla demokrasi hareketi zarardan başka bir şey görmez.

Burada bir noktayı daha belirtmek gerekir. CHP İstanbul saylavı Abdurrahman Köksaloğlu'nun faşist çetelerce katledilmesi olayı, Meclis aritmetiğinin «kritik» olduğu, burjuva partilerinin milletvekili ayartmak için yeni atraksiyonlara giriştiği koşullarda CHP bir saylavını faşist kurşunlarla yitiriyor. Bu, sıradan bir öldürme değil. İlk kez bir parlamenter öldürülüyor. Ama CHP sağ kanat yöneticileri, Köksaloğlu'na bir cenaze töreni bile yapamıyordu. A. Köksaloğlu'nun cenazesi «devlet töreni» ile kaldırılıyor ve CHP Genel Başkanı bu törene «protokol konuğu» olarak katılıyor. Sadece «üzüntülerini» dile getirmek, «demokrasi» üzerine bir iki lâf gevelemek ve sonuçta yine AP ile diyalog yolları aramak. İşte CHP'nin bir saylavının faşist canilerce katledilmesi üzerine takındığı tutum budur. Belki Ecevit ve sağ kanat yöneticileri, Nevşehir CHP il başkanının cenaze töreninde faşistlerin silâhlı saldırısından fazla ürkmüşlerdir. Bu yüzden cenazelerini kaldırma görevini, faşist terör odaklarının desteğini alan, Demirel iktidarına vermişlerdir. Belki de böylelikle faşist çetelerin, CHP'lilerin cenaze törenlerine saldırması önlenmiş oluyor (!)

REFORMİST POLİTİKA MI, DEVRİMCİ POLİTİKA MI?

A. Köksaloğlu'nun cenaze töreni ve 22-25 Temmuz genel direnişi reformist politikayla, devrimci politikanın pratikte somutlanmasıdır. Bir yanda Mecliste en çok sayıları olan bir parti, ana muhalefet partisi, örgütlü yüzbinlerce üyesini harekete geçiremez, baskı ve terör karşısında eylemsiz kalırken, öte yanda yıllardır en zor koşullarda baskı ve yasaklamalar altında savaşım veren Türkiye işçi sınıfı öncü politik hareketinin, anında yığınları harekete geçirme yeteneğinin karşılaştırılması bu iki politika arasındaki derin farklılığı ortaya koyuyor. Yığınların, devrimci bir öncünün arkasından savaşa girmekten kaçınmayacağını gösteriyor.

BİREYSEL TERÖRİZM Mİ, YIĞINSAL SAVAŞIM MI?

22-25 Temmuz genel direnişi, «bireysel terörizm mi, yığınsal savaşım mı?» sorusuna verilen kesin bir yanıttır aynı zamanda. Küçük burjuva devrimciliğinin, bireysel terörist eylemlerinin her zamankinden çok arttığı, «şok eylemlerle» yığınları eyleme çekme taktiğine sık sık başvurulduğu bir dönemde gerçekleştirilen genel grev ve genel direniş küçük-burjuva devrimcilerini şaşkına çevirmiştir. Giriştikleri her «şok eylem» sonucu, burjuvazinin, gerici-faşist güçlerin yöneltttikleri daha ağır saldırılar karşısında konumları sarsılan, ama bir yanıyla da bu tür eylemlerle ayakta durmaya çalışan küçük-burjuva devrimcisi akımların başvurdukları bu yöntemleri nesnel olarak karşı-devrimci bir öz taşımaktadır. Bu tür yöntemler, devrimci harekete, demokrasi güçlerine zarar vermekten başka bir sonuç doğurmuyor. Bireysel terörizmin çözümsüzlüğü tarihsel deneyim tarafından birçok kez kanıtlanmıştır. Küçük-burjuva devrimcisi akımların giriştikleri bireysel terörist eylemler sonunda «kafalarını kıracağız», «gök kubbeyi kafalarına geçireceğiz», «analarından emdikleri sütü burunlarından getireceğiz» diye «kükreyen» Demirel'ler, Türkeş'ler 22-25 Temmuz genel direnişi karşısında «süt dökmüş kediye» dönmüşlerdir. Demirel, verdiği bir demeçte, «Üzüldüm: Bu tür eylemlerle millet cezalandırılmıştır. Üretim kaybı millete zarar verir» türünden lâf etmekle yetinmiştir. Bu, burjuvazinin, Demirel - Türkeş çetesinin korkusunu ifadesidir. Anti-faşist savaşımda belirleyici olanın, yığınların direnişi, yığınların savaşımı olduğunun kanıtlanmasıdır.

22-25 Temmuz genel grevi, genel direnişi, emperyalist komployu boşa çıkaracak, yarı askersel zorbalık rejimini yasallaştırmayı ve oturtmayı amaçlayan baskı yasalarını, tüm anti-demokratik girişimleri göğüsleyecek güçlerin yurdumuzda var olduğunu bir kez daha göstermiştir. Bu eylem, bu güçlerin kimler olduğunu da ortaya koymuştur. Eylem birliği yolunda önemli bir adım atılmıştır.

TEMMUZ GENEL DİRENİŞİ'NİN KAZANIMLARI KORUNMALIDIR

Şimdi görev, bir yandan yeni yeni yığınsal çıkışları örgütlemek için aralıksız çalışırken, 22-25 Temmuz genel direnişinin kazanımlarını korumak, öte yandan, eylem birliği ve yığınsal çıkışlar temelinde güçlü bir demokrasi hareketini örmektir. Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücünün de vurguladığı gibi, «en küçük bir direniş, en umulmadık anda yığınları hızla hareketlendirebilir». Devrimcilerin görevi, halkımızın işçi sınıfının güncel amaçları için yürüttüğü savaşımına önderlik etmek, yığınsal savaşımı örgütlemektir.

KEMAL TÜRKLER'İN CENAZESİ DEV BİR ANTİ-FAŞİST GÖSTERİYE DÖNÜŞTÜ

İZLENİMLER...

● Özellikle Boğaz Köprüsü'nün girişinde, arama yapan askerlerden 5-6'sı seçilmiş olarak getirilmişti. Bir asker yanıma yaklaştı, «Abi, burada arama yapan kişiler seçilmiştir. Beşi, altısı faşisttir.» dedi. Bu seçme askerler, katılan tüm işçi, kadın ve çocukların ellerini başlarının üstünde tutturdu, göğüslerine namlu dayayarak arama yaptılar. Anadolu yakasından gelen tüm arabalardaki resimleri yırttılar. Kadın, yaşlı, oruçlu demeden işçileri tekmelediler. Bir kadın işçiyi de arabadan indirerek alıp götürdüler. Okuması yazması da olmayan bu işçiden daha haber alınamadı.

● Cenaze camiden çıkarılırken, yüzbinlerce yumruk havaya kalktı. Yüzbinlerce ağızdan hep birden çıkan, «Kahrolsun Faşizm!», «Faşizme Karşı Genel Direniş!», «Türkler'in Hesabı Sorulacak!», «UDC'de Birleş!», «Faşizme Geçit Yok!», «Katil İktidar, Katil Türkeş!», «Faşizme Karşı Omuz Omuza!» belgileri arasında kortej yürümeye başladı.

● Aksaray'a gelen kortej yürümeye başlarken, MESS'in bir çelengi getirildi. Ancak birkaç işçi, çelengi tuttukları gibi parçaladılar ve yolun kenarına attılar.

● Yürüyüş sırasında evlerin balkonlarından, sokakların kenarlarından, binlerce kişi töreni izliyordu. Eskiden faşistlerin üssü iken şimdi jandarma karargâhı olan Edirnekapı Yurdu önünden geçilirken, yurdun üst katından 120 kadar askerin, «Türkler'in Hesabı Sorulacak!» belgisini söylediği görüldü. Askerlerin bir bölümüyse saygı duruşunda bulundu.

● Aksaray'dan gelen kortej Topkapı da bekleyenlerle birleşirken her iki koldan da, «Ulusal Demokratik Cephede Birleş!» belgisinin haykırıldığı görüldü. Aksaray'dan gelen kortej, mezarlığın önüne ulaştığında, bir ucu daha Aksaray'da Muratpaşa Camii önündeydi. İki kolun birleşmesiyle Topkapı'daki alan doldu, taştı, yine de yetmedi.

● Mezarlıkta protokolun katıldığı bir tören yapıldı. İbrahim Güzelce'nin cenazesinde de bulunmuş olan imam, Türkler'i işçi sınıfının babası olarak tanımladı. Kortejde, içlerinde AP'li ve MSP'liler de bulunan işçilerden bazılarının dinsel gerekleri yerine getirdiği, bu arada faşistlerin kahrolması için dua ettiği gözlemlendi.

● Mezar başında DİSK Genel Başkanı Baştürk, bir konuşma yaptı. Baştürk, konuşmasında: «Bugün burada mücadele arkadaşımız Kemal Türkler'e verebileceğimiz bir tek söz vardır: Faşizme karşı birlikte mücadele etmek. Onu yaşatacak olan tek şey budur.» sözlerine yer verdi.

İşçi sınıfının sendikal hareketinin seçkin önderlerinden, DİSK'in kurucularından, Maden-İş ve 11 yıl boyunca DİSK Genel Başkanı, Barış Komitesi Onur Kurulu, Dünya Barış Konseyi, Maden-İş adına Uluslararası Metal Sendikaları Federasyonu Yürütme Kurulu üyesi Kemal Türkler'in cenazesi, 25 Temmuz 1980 Cuma günü öğle saatlerine dek onbinlerce işçi, emekçi tarafından ziyaret edildikten sonra Muratpaşa Camii'ne getirildi. Türkler'in ailesi, yakınları, DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk, DİSK Yürütme Kurulu üyeleri ve bağlı sendikaların yöneticileri, Türk-İş Genel Başkanı İbrahim Denizcier ve Yürütme Kurulu üyeleri, Petrol-İş Genel Başkanı Cevdet Selvi, TÜM-DER Genel Başkanı Nizamettin Barış, çesitli meslek örgütlerinden temsilciler, İstanbul Barosu Başkanı Orhan Apaydın ve Yönetim Kurulu üyeleri, Barış Komitesi Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ve tüm sol partilerden temsilciler, Cumhuriyet Halk Partisi, Türkiye Birlik Partisi, Milli Birlik Grubu üyesi ve bağımsız saylavlar, İstanbul Belediye Başkanı Aytekin Kotil, Ankara Belediye Başkanı Ali Dinçer, FİDEF Genel Başkanı, Dünya Barış Konseyi Sekretarya Başkanı Jon Benson, Dünya Sendikalar Federasyonu Genel Sekreteri Jan Nemoutry, CGT adına Metal Federasyonu Temsilcisi Gilbert Lebaiscon ve çeşitli meslek ve yaş gruplarından yurttaşlar, sabahın erken saatlerinde Muratpaşa Camii çevresinde toplanmaya başladılar. İşçi sınıfıyla açıkça karşı karşıya gelmekten çekinen demokrasi düşmanları, törenle ilgili dolaylı engeller çıkardılar. Sıkıyönetim Komutanlığı'nın bildirilerinde katılacaklar için hiçbir sınırlama getirilmemişken, bir kısım güvenlik görevlisi, katılanların sayısının 4000'i aşmayacağını açıklayarak halkı cami çevresine sokmamak istedi. Bu sayı, önce sekiz bine, sonra on bine yükseltildi, daha sonraysa, dışarıda bırakılan on binlerin dağılmaması üzerine, barikatlar kaldırıldı. 100 bini aşkın bir işçi ve öğrenci topluluğu ise, güvenlik güçlerince, törenin sonuna dek Topkapı'da, mezarlık çevresinde bekletildi.

Sıkıyönetimin hiçbir slogan ve pankart kullanılmaması yolundaki uyarılarına karşın, yüzbinler, Aksaray'dan Topkapı'ya dek, «Kahrolsun Faşizm!», «Faşizme Karşı Omuz Omuza!», «Faşizme Karşı Genel Direniş!», «UDC'de Birleş!», «Yığınsal Direniş, Eylem Birliği», «Kemal Türkler Ölmez!», «Türkler'in Hesabı Sorulacak!», «Faşist MHP Kapatılacak!», «Faşist Yuvalar Dağıtılacak», «Katil Türkeş!», «Katil İktidar!» belgileriyle, işçi sınıfı disiplini içinde yürüdü. Protokol, Türkler'in mezarı başında saygı duruşu ve Abdullah Baştürk'ün konuşması ile töreni tamamlarken, yürüyüş koluyla gelip mezarlığın önündeki alanda saygı duruşunda bulunanlar, alanı onlarca kez doldurup boşalttılar. Bu sırada, surların üzerinde kadınlı çocuklu onbinlerce insan, cenazeyi ayakta selâmlıyordu.

Dev bir anti-faşist gösteriye dönüşen cenaze töreni, Türkler'in anısına, kavgasına sahip çıkışın, anti-faşist bilinç ve kararlılığın bir göstergesi oldu.

İLERİCİ GENÇLİK KEMAL TÜRKLER'İN KATLEDİLMESİNİ YOĞUN EYLEMLERLE PROTESTO ETTİ

Türkiye ve uluslararası işçi sınıfının büyük önderlerinden biri olan Kemal Türkler'in faşistler tarafından katledilmesi üzerine tüm ülke çapında gerçekleştirilen eylemlere, ilerici gençlik de yoğun etkin eylemlerle katıldı. Kimi yerlerde çeşitli gençlik gruplarıyla ortak olarak yapılan bu eylemler, anti-faşist gençliğin eylem birliği yolunda da önemli bir adım oldu.

24 Temmuz günü de İstanbul Kumkapı Pazarı'nda ilerici gençler, genç öncüler, ve ilerici kadınlar tarafından ortaklaşa düzenlenen bir eylem gerçekleştirildi. Pullar atıldı, saygı duruşunda bulunuldu. Çevreden ilgi gören eyleme halk da saygı duruşu ve sloganlarla katıldı. Ayrıca, ilerici gençler Aksaray'dan Yenikapı'ya giden yoldaki büyük köprüye de «Kemal Türkler'in Hesabı Sorulacak!» yazılı bir pankart astılar. Sultanhamam, Aksaray ve Yenikapı'da de ilerici gençler, genç öncüler ve ilerici kadınlar ortak eylemlerde bulundular.

Türklerin faşist katiller tarafından katledilmesi Kadıköylü ilerici liseliler tarafından protesto edildi. İlerici liseliler Ziverbey yoluna, «İşçi Sınıfımız, Kemal Türklerin Hesabını Soracaktır!» yazılı bir pankart astılar. Bölgede Türklerin öldürülmesini lânetleyen pullamalar yapıldı. Haydarpaşa Endüstri Meslek Lisesi ilerici öğrencileri de pullamalar ve yazılamalar yaparak, Türklerin yaşamını ve savaşımını öğrencilere anlattılar. Otobüslerde konuşmalar yaparak, duvar gazeteleri astılar.

Bostancı, Göztepe ve Hasanpaşada da yazılamalar yapıldı. Kadıköylü ilerici liseliler ayrıca halkın ilgisini çekecek yerlere afişler yapıştırdılar.

Ankarada da ilerici gençler, Kemal Türklerin öldürülmesini protesto eden yoğun eylemler gerçekleştirdiler. Faşist-

lerin yoğun olarak bulundukları semtlerden Demirlibahçe ve Şehitlikte yazılamalar yapıldı. Boğaziçi, Ulus, Şenyurt, Erzurum Mahallesinde Türklerin hesabının sorulacağını belirten pankartlar asıldı. Samsun, Eskişehir ve İstanbul yolları, Seyranbağlarını Ankaranın merkezine bağlayan yollar trafiğe kapatıldı Şenyurt Mahallesinde ve Yeni Mahallede de mahalle halkıyla öldürme olayı ile ilgili konuşmalar yapıldı.

Güzelkaya Mahallesinde ve Rüzgârlı Sokağı Ulus tarafındaki çıkışında korsan gösteriler düzenlendi. Ulusta yapılan gösterilerde Başbakan Demirelin bir maketi yakıldı, sloganlar haykırıldı. Bu arada ilerici gençler, Birlik Yolu ve genç öncüler eylem birliğini geliştirerek Seyranbağları, Sıhhiye, Tunus Caddesi ve İşçi Blokları çevresinde duvarları yazılarla Samsunyolu, Abidinpaşa ve Şirinpaşa semtlerine giden belediye otobüslerinde günün anlamını ve önemini belirten konuşmalar yapıldı.

ODTÜ'de ilerici gençler, okulun kütüphanesi önünde bir gösteri düzenlediler; Matematik Fakültesi'ne bir pankart astılar. Okuldaki işçilerle bir sohbet toplantısı düzenleyen ilerici gençler, devrimci marşlar söylediler.

Tüm bunların yanısıra, Ankara'nın çeşitli semtlerinde de benzeri anti-faşist gösteriler düzenlendi, Kemal Türkler'in faşistler tarafından katledilmesi lânetlendi.

Zonguldak'ın çeşitli mahallelerinde de ilerici gençler, Türkler'in öldürülmesini protesto etmek amacıyla çeşitli gösteriler düzenlediler. İlerici gençler gösteriler sırasında afişler, pullar yapıştırdılar; çeşitli yerlerde yazılamalar yapıp, anti-faşist belgiler haykırdılar.

İzmir'de de ilerici gençler Bahçelievler. Tepecik, Şirinyer'de gösteri ve yürüyüşlerle Kemal Türkler'in öldürülmesini kınamışlardır. Bu yerlerin yanısıra; Hatay, Kale, Bozyaka'da da pankartlar asmışlardır. Kahve ve sinemalada olaya ilişkin toplantılar düzenlemiş, otobüslerde konuşmalar yapmışlardır. Tıp Fakültesi'nde de bir forum düzenlendiği ve sınavların boykot edildiği öğrenilmiştir. Buca Cezaevi ilerici tutukluları yakalarına «K. Türkler'in anısı kavgamızda yaşayacak» rozetleri takarak ziyaretçileriyle görüşmüşler, «Faşist Dikta Girişimlerine Geçit Vermeyeceğiz!» belgisini atarak bir günlük açlık grevine gitmişlerdir.

Öte yandan, Ödemiş'te Tekstil Fabrikasında çalışan 400'ü aşkın genç işçi, Türkler'in öldürülmesini kınamak için direnişe geçmişlerdir. İlerici gençler de yazılama yapmışlar ve pankartlar asmışlardır.

çatışmaların azalmış görünmesi kimseyi yanıltmamalıdır

"DEVRİMCİ YOL" YANLISI DEVRİMCİ GENCİN MEKTUBU:

'ÇATIŞMALARI DURDURUN'

«Dev-Yol» yanlısı devrimci bir gencin mektubu elimize ulaştı. Açık adresi ve adı bizde saklı olan bu arkadaşımızın mektubunu, «Dev-Yol»un ve diğer küçük burjuva devrimcisi grupların tabanında bu tür düşünen devrimcilerin ezici çoğun- luğu oluşturduğunu gözönünde tutarak yayınlıyoruz. Bu ne- denle buradan bir kez daha sesleniyoruz: Hangi görüşten olur- sanız olun, «devrimcilik» adına sol içi zorbalıklara, karanlık çevrelerin körüklediği çatışmalara karşı sesinizi yükseltin!

Bu mektubu gazetenizde yayınlar mısınız bilmiyorum. Fakat yi- ne de size bu mektubu göndermeyi bir devrimcilik görevi olarak kabul ediyorum.

Ben Ankara'dan devrimci bir gencim. Devrimci-Yol siyasetine sempati duymaktayım. Her şeyi açık konuşmaktan hiç çekinmiyo- rum. Zaten tüm devrimcilerin de böyle olması gerektiğini ben her zaman savundum. Gazetenizin 6. sayısı elime geçti. Gazetenizde devrimciler arasındaki çatışmaları yazmışsınız. Benim çoktandır ka- famı meşgul eden bir olay varsa o da devrimci arkadaşların bir- birine karşı nasıl öyle davranabildikleridir. Gazetenizde yazdığınız gibi, bizim Devrimci Yol siyasetinden arkadaşlarla, Kurtuluş siya- setinden arkadaşlar arasındaki çatışma bir çok devrimci arkadaşı- mızın ölümüne kadar vardı. Faşistler her gün 10-15 tane devrimci arkadaşımızı öldürürken, bizlerin birbirine düşmesine sebep nedir? Bizim Sorumlularımız bu konuda bazı özel meselelerini ön plana çıkartıyorlar. Ben şahsen faşizme karşı tüm siyasetlerin eylem bir- liğini zorunlu görüyorum. Gençliğin anti-faşist birliği halkımızın devrimci mücadelesine büyük bir güç katacaktır. Ben ve benim gi- bi düşünen bazı arkadaşlar olarak, biz Ankara'daki Kurtuluş siyase- tinden devrimci arkadaşlarla çıkan meselemizde, sorumlularımızın bizim mahallede bize gönderdikleri öneriye katılmayarak, diğer dev- rimci arkadaşlarla çatışmaya girmedik. Bu hareketimiz mahallemiz- deki Kurtuluş siyasetinden arkadaşlarca da olumlu karşılandı. Biz faşizme karşı olan herkesle hiç bir alıp veremeyeceğimizin olmadı- ğına inanarak siyasetimizin bize gönderdiği öneriye katılmadık. Devrimciler arasındaki çatışmanın önüne geçmek artık çok önemli olmuştur. Biz, bir de siyasetimizin kararına uymamak durumuna düş- tük. Ama başka ne yapabilirdik?!

Devrimci selamlar.

Ankara'dan bir Devrimci-Yol sempatizanı

KÜÇÜK BURJUVA ŞEFLERİN KIŞKIRTICI POLİTİKASINA KARŞI SAVAŞ GÜNCELDİR

KÜÇÜK BURJUVA ŞEFLERLE TABANLARI ARASINDAKİ ÇELİŞKİ ARTIYOR

Küçük burjuva devrimcisi gruplar arasındaki çatışmaların tartışmaları hâlâ devam ediyor. Bugün daha önce kanlı boyutlara varan çatışmalar göreceli olarak duraklamıştır. Ama çatışmaların küçük burjuva devrimcisi grupların tabanları üzerinde yarattığı etki ve şaşkınlık son bulmuş değildir. Çünkü faşist terörün, onunla içiçe geçen devlet terörü azgınlaştığı, buna karşı tüm ilerici, devrimci, anti-faşist güçlerin ortak savaşımının zorunlu olduğu bir dönemde; küçük burjuva devrimcisi şefler öznel çıkarları için peşlerinden sürükledikleri gençleri birbirine kırdırıyor, gençlerin enerjisini bir iç boğuşmanın çıkmazında eritiyorlardı. Hattâ işçi sınıfının genel greve gittiği bir sırada bile, şaşkınlıkları ve çıkmazları daha da büyüyen küçük burjuva devrimcisi şefler yalnız ve yalnız sorumluluğu üstlerinden atmayı amaçlayan bildirilerle gençleri boş bir tartışmanın içinde oyalıyorlardı. Yine işçi sınıfının yığınsal savaşımına kara çalarak, politik hareketine karşı düşmanlık tohumları saçarak ve bireysel terörizme övgüler düzerek gençlik yığınlarını yanlış hedeflere yöneltmeye, ham hayallerle oyalamaya çalışıyorlardı.

Ancak yaşamın gerçekleri faşist grupların politikalarına üstün geliyor. Tabandaki devrimcilerin istem ve özlemleri küçük burjuva devrimcisi şeflerin saldırgan, eylem birliğini baltalayıcı politikaları ile çelişiyor. Küçük burjuva ideolojisinin doğruluğu üzerine kuşkular artıyor. Pek çok iyi niyetli devrimci, şeflerinin kışkırtıcı, anti-faşist savaşıma zarar veren politikalarına karşı çıkıyor. Böylece zaten varolan küçük burjuva devrimcisi şeflerin tabanlarından tecrit olma süreci hızlanıyor. Bu gerçeği küçük burjuva devrimcisi şefler de görmüş olacaklar ki; gençleri birbirine kırdırtan, kanlı çatışmalara neden olan saldırgan öznel niyetlerini gemlemek zorunda kalmışlardır.

Ama, belirli ölçülerde olumlu diyebileceğimiz bu gelişmeyi doğru olarak değerlendirmek, yerli yerine oturtmak gerekiyor. Böylesi bir gelişme küçük burjuva devrimcisi şeflerin saldırgan öznel niyetlerinin yok olduğu anlamına mı gelir? Gençleri birbirine kırdırtma tehlikesi ortadan kalkmış mıdır? Küçük burjuva devrimcisi şefler son gelişmelerden dersler çıkararak gerek birbirlerine, gerekse ilerici gençliğe karşı saldırgan, kışkırtıcı eylemlerinden vazgeçtiler mi?

ÇATIŞMALARIN TEMELİNDE KÜÇÜK BURJUVA İDEOLOJİSİ YATMAKTADIR

Bütün bunlara verilecek tek doğru yanıt, HAYIR'dır. Çünkü goşist grupların çatışmaları körüklemeleri saldırganlıkları, gençliği ters hedeflere yöneltmeleri yalnızca günübirlik ortaya çıkan ve tamamen öznel niyetlere bağlı sorunlar değildir. Genel bir politikanın, küçük burjuva ideolojisinin kaçınılmaz ürünleridir. Çatışmaların, eylem birliğini baltalayıcı provokasyon eylemlerinin temelinde küçük burjuva ideolojisi ve bu ideolojinin politik alandaki farklı görüntüleri vardır. Saldırganlık, «ya ak, ya kara» mantığı ile kendisinden olmayan herkesi düşman safında görmek, başkalarının politik çalışmalarını zorla engellemek, iradecilik, ilkelerden yoksunluk, günübirlik ve konfederal çalışma bu ideolojinin özünü oluşturur. Küçük burjuva ideolojisinin çözümsüzlüğünü, çıkmazlarını derinleştiren de bu ve benzeri özelliklerdir.

Küçük burjuva devrimcisi şeflerin son gelişmelerden olumlu dersler çıkarıp çıkarmadıklarına gelince: Gerçekten olaylardan dersler çıkarmak her devrimcinin temel bir özelliği olmalıdır. Ama bu özelliği taşıyıp taşımadıklarına en son olarak bakılacak birileri varsa; onlar da küçük burjuva devrimcisi şeflerdir. Eğer olaylardan ders alsalardı, onlar birimlerde ilerici gençlikle gidilen eylem birliğinin sonuç alıcı ürünlerini görür; grupsal çıkarlarının kaygusuna düşüp eylem birliğini baltalamak için provokasyonlara başvurmazlardı.

Açıktır ki, küçük burjuva devrimci ideoloji ve politika ile devrimci savaşımın, anti-faşist güçlerin çıkarları yönünde deneyimler çıkarmak arasında aşılmaz engeller vardır. Bu gerçeği son olaylar da kanıtlıyor. Ne gibi dersler çıkarmışlardır küçük burjuva devrimcisi şefler? Kanlı çatışmaların son bulması için şimdiye kadar ne yapmışlardır, bundan sonra ne yapacaklardır? Koskocaman bir hiç!

Onun için, son gelişmelere bakarak, küçük burjuva devrimcisi şeflerin olumlu dersler çıkardıklarını, sorumlulukla hareket ettiklerini söylemek erken olur.

(Devamı 11. Sayfada)

iyi niyet gösterileri çözüm değildir: çözüm, tüm birimlerde saldırgan politikayı mahkum etmekten geçer

Eskişehir'de ilerici gençliğin yiğit savaş erlerinden Yaşar Özgür öldürüldü. Olayın sorumlusu, her fırsatta «devrimciler arasındaki çatışmalara kesinlikle karşı olduğunu» söyleyen Dev-Sol grubu.

Bu sorumluluğu Dev-Sol da yayınladığı bir bildiri ile kabul ediyor. Ama önemli bir farkla: Bildiride «yavuz hırsız» misali, gerçekler tersyüz edilerek, sorumluluğu kabullenir gibi görünüp ince bir kurnazlıkla üstünden atmaya çalışıyor. Bildiriyi okuyan asıl suçlunun kendileri değil de, ilerici gençler ve hatta Yaşar Özgür'ün olduğunu sanır. Aslında Dev-Sol'un böylesine bir yola başvurmasının nedenini anlamak pek zor değildir. Bildirinin sonunda yer alan, **«... bir ilericinin öldürülmesi saflarımızda şaşkınlık ve üzüntü yaratmıştır»** cümlesi bu bildirinin amacını ortaya koyuyor. Amaç, sorumluluğu samimî olarak kabullenmek, ve olayın gerçek nedenlerini açıklamaktan çok; «samimî» gibi görünen, ama gerçekte ince ve kurnaz bir yaklaşımla öldürme olayını «kaza» olarak gösterip sorumluluğu üstlerinden atmak, tabandaki şaşkınlığı yine grupsal çıkarları doğrultusunda yatıştırmaktır.

Amaç bu olunca bütün çabalar, Yaşar Özgür'ün katledilmesini «kaza» biçiminde gösterme doğrultusunda yoğunlaşıyor. Bildiride bu olaya zemin hazırlayan geçmişteki gelişmelerden ve Dev-Sol'un Takkalı semtinde ilerici gençliğe karşı takındığı olumsuz tutumlardan hiç söz edilmiyor. Her fırsatta «siyaset yasakçılığının», «diğer grupların çalışmalarına ambargo koymanın» devrimci bir tutum olmadığından dem vuran Dev-Sol, aynı şeylerin Takkalı mahallesinde ilerici gençlere karşı uygulamaya konulmasında hiçbir sakınca görmüyordu. İlerici gençlerin çalışmaları engelleniyor, ilerici gençlere karşı saldırganlık ve düşmanlık tohumları ekiliyordu. Tek tek kişilere yönelik başlatılan saldırılar birkaç kez de silâhlı boyutlar almıştı. Bildiride Dev-Sol'un deyimiyle, devrimcilikle ilgisi olmayan bu tutumlar «geçmişte olan ufak tefek sürtüşmeler» şeklinde geçiştiriliyor. Oysa, öldürme olayının asıl nedeni ve etmenleri Dev-Sol'un, yinelemeyi pek sevdiği «teknik» ayrıntılar değil; işte bu «ufak, tefek sürtüşmeler»dir. Kısacası, olay iddia edildiği gibi bir tesadüf sonucu olmamış, «tesadüfler», küçük burjuva ideolojisinin güçsüzlüğünün simgesi haline gelmiş olan saldırgan eylemlerle yaratılmıştır. Bildiride, «geçmişte ufak tefek sürtüşmeler oldu diye bir ilerici neden öldürülsün» denilerek geçmişte olanlarla öldürme olayı arasında bağ kurulması bunun açık bir itirafı değil midir?

Durum böyle olunca Dev-Solun, «gelin, suçluyu birlikte cezalandıralım» gibi iyi niyet gösterileri pek fazla bir anlam taşımıyor. Bir kere «suçluyu cezalandırmak» en başta kendi sorunlarıdır. Üstelik sorun basit kazalar, kişilerin neden oldukları «hatalar» veya «tesadüfler» sorunu değildir. Sorun genel politik bir sorundur ve bu olayın temelinde küçük burjuva ideoloji ve politikasının çıkmazları, güçsüzlüğü yatmaktadır. Bu nedenlerle gerçekten olumlu sonuçlara —sınırlı da olsa— ulaşmak için sorunun tartışılmasını kısır döngülerden kurtarıp genel politik düzeyde ve yığınların önünde ele almak gerekir.

Eğer Dev-Sol, Yaşar Özgürün öldürülmesi olayını üstlenmekte samimî ise, eğer böylesi acı ve tehlikeli olayların tekrarlanmamasını gerçekten istiyorsa; sorunu birimlerde ilerici gençlerin ve kendi taraftarlarının katılacağı toplantılarla tartışmaya açar. Siyaset yasakçılığının, anti-faşist gençlik arasındaki çatışmaların genel anti-faşist savaşıma ve gençliğin eylem birliğine zarar verdiğini dürüstlükle kabul eder. Dev-Solun bu alanda çeşitli hatalar yaptığını açıkça söyler. Samimiyet ve sorumluluk ancak böyle olur. Yoksa, iyi niyet gösterileriyle, sorumluluğu üstlerinden atma çabalarıyla değil.

"ÖZGÜRLÜK" YAZARLARININ YENİ KARİYERİ:

«yaşlı politika falcıları ve kapitalizmin genç kahinleri»

Eskiden yaşlı insanlar torunlarına, «padişahın kızını alan keloğlanlardan, devlere, yedi başlı canavarlara karşı tek başına savaşan prenslerden, çocukları yutan kurtlardan» söz eden masallar anlatırlardı.

Ancak günümüzde bu tür fantastik masallara, politik bir içerik kazandırarak insanları etkilemeye çalışanlar yok değil. İşte maocu bozması «Halkın Kurtuluşu» adlı grubun «Özgürlük» adlı yayın organı bu tür masallar üretmekle uğraşıyor. Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücünün son tarihsel açıklaması doğrultusunda gazetemizde yer alan birleşik, yığınsal, legal bir gençlik örgütü yaratılması üzerine görüşlerimiz, **«diğer revizyonist gençlik örgütlerinin yutulması»** amacını güdüyormuş! Böylece «Özgürlük» yazarları, Genç Öncü, SGB, DDKD yanlısı gençlere, öteki anti-faşist gençlik gruplarına **«aman ha çocuklar, sakın bu canavarın sizi yutmasına izin vermeyin», «sonra canavar büyür, bizi de yutar»** demek istiyorlar.

«Özgürlük» yazarlarının panik havası içinde saçmalamaları bir yana, ileri sürdükleri bu «yutma-yutulma» türünden zırvaları da bize yabancı değil. Georgi Dimitrov'un, **«Birleşik Emek Cephesinin Yarattığı Korku»** başlıklı yazısında (27 Ağustos 1923) belirttiği gibi, komünistlerin Birleşik Emek Cephesi önerisi o zaman da burjuva partilerinin karargâhlarında ve yayın organlarının bürolarında tam bir panik havası uyandırmıştı. Dimitrov'un yazısında bu korkular şu noktalarda toplanıyor: **«Kimileri, komünist önerisini, Sosyal Demokrat Partiyi karıştırmak ve saflarını bozmak amacıyla** (usta taktisyenler) **tarafından belirlenmiş, içtenlikten uzak** (akıllı bir manevra)... **Kimileri de bu öneride, Komünist Partisi'nin temel ilkelerinden, programından ve** (Bolşevik) **yöntemlerinden geri dönüşünün, yani komünistlerin partilerini** (bölünmekten) **korumak ve** (kellelerini) **kurtarmak için yaptıkları dönüşün kanıtını bulmaya çalışıyorlar... Bu arada, oniki burjuva gazetesinin bürolarına dağılmış olan Bulgar kapitalizminin ideologları ve kalemşörleri de, Sosyal Demokrat Partiyi** (komünistlerin attığı yemi yutmak) **tan ve yokolmaktan** (kurtarmak) **daha doğrusu Bulgar işçi sınıfına yönelik saldırı ve cinayetlerde Sosyal Demokrat Partinin kapitalist sınıfın suç ortaklığından kopmasını engellemek için ellerinden geleni yapıyorlar.** (Faşizme Karşı Birleşik Cephe, II. Kitap, sayfa: 8, Ser Yayınevi).

Dimitrov, Komünistlerin tek cephe önerisinin ardında gizli niyetler arayanlara ise şöyle yanıt veriyor: **«Komünist Partinin Birleşik Emek Cephesi taktiğini önermesinde gizli nedenler arayan yaşlı politika falcılarıyla, kapitalizmin genç kâhinleri tarafından ileri sürülen varsayımlar düzmecedir; Çünkü partinin bu taktiği ileri sürmesinde hiçbir gizli niyeti yoktur ve olamaz.»** (a.g.e., sy: 9).

Şimdi «Halkın Kurtuluşu» şeflerinin uydurdukları «yutma-yutulma ,oltaya takılma» masallarının kaynağı görülüyor, ve maocu bozmalarının hâlâ nerelerde dolaştıkları ortaya çıkıyor. Dimitrov'un 98. doğum yıldönümünü «anma» yazıları yayınlayan «Özgürlük» yazarları, 57 yıl önceki **«yaşlı politika falcıları ve kapitalizmin genç kâhinleri»** rolünü oynuyorlar. Bu kafayla, bu politikayla anti-faşist gençliğin tüm güçlerinin birleşmesinin önüne dikilebilirler mi? Elbette hayır. Çünkü «usta»ları da başaramadılar bunu.

BARIŞ KOMİTESİ GENÇLER VE ÖĞRENCİLER KOMİSYONU BAŞKANI

"KOMİSYONUMUZ BARIŞTAN YANA TÜM GENÇLERE AÇIKTIR!"

Barış Komitesi Gençler ve Öğrenciler Komisyonu Başkanı kısaca sorularımızı yanıtladı.

— Gençlik Dünyası komisyonunuzun değişik politik görüşlerden gençlik gruplarını barış savaşımında biraraya getirmede önemli bir başarı elde ettiğini görüyoruz. Ne var ki, hâlâ bazı gençlik gruplarının bu somut savaşımdan uzak durdukları da bir gerçektir. Sizce bunun nedeni nedir ve bu olumsuzluğu nasıl aşmayı düşünüyorsunuz?

● Gerçekten de bazı gençlik grupları günümüzde barış savaşımının önemini küçümsüyorlar. Bu gruplar çoğu kez barış savaşımıyla devrim savaşımını karşı karşıya koyuyorlar. İşçi sınıfının bilimsel dünya görüşünün savunduğu «farklı politik sistemlere sahip ülkelerin barış içinde yan yana yaşayabileceği» gerçeğini anla mak istemiyorlar. Bu gruplar ya «savaşın kaçınılmaz olduğu, barışsever güçlerin savaşı önleyemeyeceği» gibi bir teze sarılıyor, bu yolla savaş isteyenlere karşı teslimiyeti öneriyorlar. Ya da, «bugün artık genel bir savaş tehlikesinin olmadığı» düşüncesinden hareket ederek savaş kaşkırtıcıları ve silahlanma karşısında pasifliği ve suskunluğu yeğliyorlar.

Bu olumsuzlukiarın aşılması herşeyden önce .gerçekleri böyle düşünenlere sürekli iletmek gerekiyor. Barış savaşımıyla, anti-emperyalist, anti-faşist savaşım arasındaki bağı en geniş gençlik kesimlerine anlatmak bu zorlukları aşmamızda önemli bir adım olacaktır. Türkiye Barış Komitesi'nin Gençler ve Öğrenciler Komisyonu, bütün ilerici yurtsever barıştan yana gençlere açıktır.

— Gençlik Dünyası çalışmalarınızın barıştan yana tüm gençlere açık olduğunu söyiediniz. Çalışmalarınıza katılmak isteyen genç insanlar bunu nasıl yapabilirler?

● Barıştan yana olan ve çalışmalarımıza katılmak isteyen gençler Barış Komitesinin etkinlik gösterdiği illerde, Gençler ve Öğrenciler Komisyonuna başvurabilirler. Ayrıca önümüzde, barış etkinlikleri ile dolu uzun bir takvim var. Eylül ayında, sanırım İstanbul'da barış için Gençlik Kurultayı toplanacak. Hemen arkasından Türkiye Barış Parlamentosu toplanacak. Gençler ayrıca Sofya'da toplanacak olan Dünya Barış Parlamentosuna katılacaklar. Biz bu etkinlikleri gerçekleştirmek için 44 ilde «Gençlik Barış Komisyonları» oluşturuyoruz. Genç arkadaşlar bu etkinliklere katılabilirler.

YORUM

UFAK AMA ÖNEMLI BİR HATIRLATMA

Eylül ayının başında Sofya'da toplanacak Barış İçin Halkların Dünya Parlamentosu'na yönelik olarak tüm ülkelerde, tüm toplumsal kesimler arasında olduğu gibi; Türkiye ilerici yurtsever gençliği arasında da yığınsal bir barış çalışması geliştiriliyor. Tüm birimlerde toplantılar yapılıyor. Delegeler seçiliyor. Barış Parlamenterleri saptanıyor. Gazetemiz bu çalışmaları en geniş bir biçimde yansıtmaya çalışıyor. İlerici yurtsever, Genç-Öncü, sosyalist, devrimci demokrat ayrımı yapmadan tüm delegelerin görüşlerine yer vermek için çaba sarfediyor.

Kuşkusuz böylesine yığınsal bir barış kampanyasına katılması gereken tüm gençlik kesimleri katılmamıştır. Ortaya çıkan bu durum, sözkonusu grupların yöneticilerinin barış savaşımını küçümsemelerinden kimilerinin tümüyle reddetmelerinden kaynaklanmaktadır. Fakat tabalarındaki genç insanlar barış savaşımına katılmak istiyorlar. Bir çok birimde bu konuda yapılan önerileri kabul edip daha sonra küçük-burjuva «sol»cu şeflerinin olumsuz tavrı ile karşılaşan arkadaşlar vardır. Bu durumda yapılması gereken tek şey bu grupların tabanlarına yönelik propagandayı artırıp barış düşmanı şeflerini demaske etmektir.

Fakat görülen odur ki, bu konuda yapılanlar yetersizdir. Bir kez katılma önerisi götürülüp, olumsuz yanıt almak yeterli görülmüş, bu grupların tabanındaki devrimcilerin barış savaşımına katılma potansiyelleri gerektiği gibi değerlendirilmemiştir. Bu büyük bir eksikliktir. Ve önümüzdeki dönemde hızla kapatılmalıdır. Küçük-burjuva «sol»cu güruhların şefleri barış savaşımına neden düşman olduklarını açıklamaya zorlanmalıdır. Özellikle birimlerde yığınlar tarafından seçilen barış delegelerine bu konuda büyük görevler düşüyor. Onlar kendilerine gösterilen güvene layık olduklarını göstermeli, birimlerdeki barış savaşımının en önünde yürümelidirler.

Bunu özellikle hatırlatıyoruz. Çünkü delegelerle yaptığımız bir kaç görüşme ve gazetemize yazdıkları yazılar bu konuda bizi bir hayli düşündürdü. Delege arkadaşlar dünya çapındaki barış sorunlarına Vietnam, Angola, Filistin sorunlarına gösterdikleri duyarlılığı, memleketimizdeki barış hareketine ve sorunlarına göstermiyorlar. Genel sorunlarla ilgilenmeyi genel şeyler söylemeyi yeterli görüyorlar. Halbuki barış savaşımı somuttur. Tüm insanları, özellikle gençleri yakından ilgilendirir. Bu noktadan hareket edip, birimlerde somut canlı, etkin bir barış kampanyası, propaganda etkinlikleri örgütlenmelidir. Barış savaşımı Küçük-burjuva «sol»culuğuna, sağ oportünizme karşı savaşla birleştirilmelidir. Bu temelde yürütülen çalışmaların sonuçları gazetemize iletilmelidir. Bekliyoruz.

gençliğin barış delegeleri konuşuyor:

VEZNECİLER KIZ YURDU DELEGESİ N. BURÇAK

«Coşkumuzu geniş yığınlara ulaştıracağız»

Vietnam'da ABD ve Çin emperyalizminin saldırılarını püskürten, Latin Amerika'da ırkçılığa karşı savaşım veren, Afganistan'da, İran'da emperyalizmi, 35 yıl önce neo-faşist Hitleri yenilgiye uğratan, Orta Doğu'da Filistin'in kurtuluşu için savaşan ve onlarla dayanışmalarını yükselten dünya halkları 23-27 Eylül Sofya'da tek bir yumruk, tek bir yürek halinde birleşiyorlar.

1980 yılında emperyalizmin daha bir saldırganlaşması dünya barışını daha bir yakıcı, daha bir güncel sorun haline getiriyor.

Avrupa'nın silah deposu haline getirildiği günümüzde Orta Doğu ve Güney Afrika patlamaya hazır bir barut fıçısı halinde.

Yeni yeni ölüm füzelerinin yapıldığı, silahlanmanın artırılmasının yoğunlaştığı bu dönemde NATO'nun ileri karakolu konumundaki ülkemizde yeni ikili kölelik anlaşmaları imzalanıyor. Topraklarımızdaki askeri üsler halkımız ve dünya halkını tehdit ediyor. Barış savaşımı ülkemiz için daha da güncelleşiyor.

Emperyalizmin bu saldırgan ve savaş kışkırtıcısı politikasına karşı, başını Sosyalist Sistemin çektiği ve tüm dünya barış güçlerinin katıldığı, DBK'nin yürüttüğü barış savaşımı daha da önem kazanıyor.

Dünya barış güçlerinin barış savaşımı, faşizme karşı, bağımsızlık ve demokrasi savaşımı ile birleşiyor.

Ve bu savaşımda aktif yer alan ülkemiz işçi sınıfı, demokrasi güçleri ve işçi sınıfının savaş yolundan yürüyen, dünya gençliğiyle daima dayanışmasını yükselten ülkemiz anti-emperyalist anti-faşist gençliğine de görevler düşüyor. En geniş gençlik kesimini aktif olarak Sofya Barış İçin Dünya Halkları Parlamentosuna katmak ve savaşım coşkusunu, azmini en geniş yığınlara ulaştırmak.

SİLAHLANMA YARIŞINA SON!

TÜM BARIŞSEVER GÜÇLER 23-27 EYLÜL SOFYA BARIŞ PARLAMENTOSU'NA!

.N. Burçak Vezneciler Kız Yurdu Delegesi

İTÜ YURDU DELEGESİ YILMAZ AHMET

«BARIŞ SAVAŞIMINDA BİZ GENÇLERE BÜYÜK GÖREVLER DÜŞÜYOR»

Günümüzde insanlar politik görüşleri ne olursa olsun savaşın tehdidi altındadır. Hele hele atom ve nötron bombalarının tüm insanlığı defalarca yok edebilecek kadar güçlü olduğu da göz önüne alınırsa barış savaşımı günümüzde daha da önem kazanmaktadır. İkinci dünya savaşının insanlığa getirdiği yıkım yaşandıktan sonra barış cephesi genişlemiş, farklı görüşlerde de olsa daha çok insanı biraraya getirmiştir. Barış savaşımı aynı zamanda emperyalizme ve faşizme karşı yürütülen savaşımın kopmaz bir parçasıdır. Çünkü emperyalizm doğası gereği savaş kundakçısıdır. Silahlanma yarışını körükleyen yine emperyalizmdir. Bunların örnekleri yaşanmıştır. ABD Emperyalizmi, Orta Doğu'daki çıkarlarını koruyabilmek için bağımsızlıkçı arap hareketlerini ezmeye uğraşmakta, uydu ülkelerine SİA gibi savaş kışkırtıcısı anlaşmalar ıdayatmakta Kıbrıs'ı batmayan bir uçak gemisi yapma girişimlerine hız vermektedir.

Bağlı olarak Amerikan emperyalizminin ajanları maocuların barış savaşımında yerleri yoktur. Çünkü onlar dünya barış güçlerini sovyet ajanlığı ile suçlamaktadırlar. Oysa bugün günümüzde barış savaşımının başını çeken ve en aktif güç olan Sovyetler Birliği'dir.

Barış savaşımında gençliğin yerine gelince:

Ordular genç insanlardan oluşur. Savaşanlarda en önde döğüşen en önde ölenler genç işçiler köylüler ve öğrencilerdir. Silahlanmanın getirdiği maddi yükten dolayı işsizlikten nasibini alanlar yine gençlerdir. Savaşın yıkımından ekonomik ve psikolojik olarak en ağır darbeleri yiyenler hep gençlerdir. Bundan dolayıdır ki barış savaşımında biz gençlere büyük görevler düşüyor.

Önümüzde duran en önemli görev ise barışsever dünya halklarının en büyük forumlarından birisini oluşturacak olan Sofya barış parlamentosuna sıkı bir şekilde hazırlanmaktır.

Yılmaz Ahmet KÖGEF üyesi İ.T.Ü. Yurdu Delegesi

VEZNECİLER KIZ YURDU DELEGESİ FATMA İSMAİL

«Tek yumruk olacağız Sofya'da»

Emperyalizm gün geçtikçe saldırganlaşmakta, barış ve silahsızlanma daha yakıcı bir sorun haline gelmektedir .

Türkiye'nin NATO'ya bağımlılığı, ABD ile imzalanan ikili kölelik anlaşmaları her an sıcak savaş çıkma tehlikesini yaklaştırıyor. Ülkemiz Kıbrıs'da dolaylı yoldan NATO'ya bağımlılığın cezasını her an için çekiyor. Bu yüzden barış savaşımı daha bir güncelleşiyor.

Dünyadaki durum barış güçlerinin ve sosyalist sistemin lehine değişiyor. ABD'nin silahlanma yarışı barış güçlerinin aktif çıkışları ile engelleniyor. Bunun için Dünya Barış Konseyi'nin 23-27 Eylül 1980 tarihleri arasında Sofya'da «Barış İçin Halkların Dünya Parlamentosu» adlı toplantısı daha bir önem taşıyor.

Barış güçlerinin kalbi daha dün Helsinki'de tek bir yumruk halinde atarken, onun coşkusu kalblerimizde iken, daha bir coşkulu hazırlanıyoruz. Sofya toplantısına, Barış güçlerinin nasıl tek bir yumruk olduğunu, emperyalizme göstermek için, daha bir yığınsal hazırlanıyoruz Sofya toplantısına.

Çevremizdeki en geniş kesimi barış güçlerinden haberdar etmek için seferber olduk. Çığ gibi büyüyen silah yığılımına son vermek için detant girişimlerinin bütünleşmesi doğrultusunda herkesin çaba harcamasının yaşamsal bir önem taşıdığını yığınlara anlatma, kendi coşkumuzu çevremizdekilere de aşılama çabası içinde bulunuyoruz.

Dünya halkları savaş kışkırtıcılarını, silah tekellerini altedecek güçtedir. Buna inanıyoruz ve çevremizdekileri de inandırmaya çalışıyoruz.

Soğuk savaş çılgınlığını durdurmak, silahlanma yarışına son vermek detantı güçlendirmek için ileri!

Fatma İsmail
Vezneciler Kız Yurdu Delegesi

BİR İLERİCİ GENÇ ÇORUM HALKININ KAHRAMANLIĞINI ANLATIYOR:

"BU DESTANI YAZAN HALK SONUNA DEK DİRENECEKTİR!"

Çorum'lu bir ilerici genç gönderdiği bir mektupla kentte kaldığı birkaç günün izlenimlerini anlatıyor. Aşağıda bu mektubu veriyoruz.

Çorum tam anlamıyla ikiye ayrılmış durumda. Daha çok Alevi halkın yerleştiği kesim (Milönü ve birkaç mahalle daha) anti-faşist güçlerin denetiminde. Faşistlerin denetiminde olan kısım ise şehrin eski kısımları (Çarşı vb.) Bir ortaakul ve Ticaret Lisesinin dışındaki okullar ise anti-faşist güçlerin etkinliğinde.

SON OLAYLAR NASIL BAŞLADI?

Milönü mahallesinin kenarında bir cami var: Alâeddin Camii. Cuma namazında faşistler egemen oldukları camilere adam yığarak, Alâeddin Camiine bomba atıldığı haberini yayıyorlar. Namaz kılınırken, dışarda birkaç el silah attırılıyor ve Sünni halk galeyana getirilmek isteniyor. Bunun becerilemediği yerlerde Sünni halk zorla sokağa çıkartılıyor. Nasıl mı? İşte size bir örnek:

«Bir Alevi yurttaş normal olarak, Cuma namazını kılmak için oturduğu mahallenin camisine gidiyor. Camiyi faşist militanlar çeviriyor. Daha namaz kılınmadan birkaç faşist camiye girerek, diğer bütün camilere —özellikle Alâaddin Camisi'ne— bomba atıldığını, bunu dinsiz ve komünist Alevilerin yaptığını söylüyor. Halk şaşırıyor. İmam ise bunun olanaksız olduğunu, hiç kimsenin namazını kılmadan camiden çıkmamasını istiyor. Faşist militanlar imamı zorla susturup, halkı zorla dışarı çıkartıyorlar. Dışarıda toplanan kalabalığı faşist katiller kuşatıyor. Faşistler herkesi yürüyüşe zorluyor. Faşist militanlarda silahlar var. Şaşıran halk ta onlara kanıyor. Ellerine ne geçerse, bıçak, sopa taş vb. yürümeye başlıyor. Sözkonusu Alevi yurttaş da içlerinde o da slogan atıyor, ama bir akrabasının evinin önünden geçerken kaçıp eve saklanıyor... Alevi yurttaşın anlattığına göre çok insan zorla yürüttürülüyor.»

FAŞİSTLER EVLERİ NASIL YAKTI?

Faşistler tanınmış Alevi yurttaşların evinin önüne gelip taş atıyorlar. Evden cevap verilmezse içindekilerle birlikte evi yakıyorlar. Eğer evden silahla cevap verilirse ilginç bir yöntem izleniyor. Evi polis basıyor, arama yapıp silahları alıyor. Bazan evdekileri götürüyor, bazansa götürmeyip çekiliyor. Ama hemen sonrasında aranan evleri faşistler basıp yakıyorlar. Bir örnek vereyim:

«Milönü'ne birinin evinin yakıldığı ve oturanların evde olduğu haberi geliyor. Hemen bir yurttaş jandarmadan yardım alıyor —iki er ve yakılan eve gidiyor. Faşistler saklanmış. Yurttaş ve iki er eve girdiğinde saklandıkları yerden çıkıp çevreyi kuşatıyorlar. Kadın ve eve gelen yurttaşla öteki er faşistlerin ortasında kalıyor. Jandarma tam paniğe kapıldığı anda yurttaş jandarmanın sılahını kapıyor, faşistler kaçıyorlar. Yurttaş silahı jandarmaya veriyor, Milönü'ne kaçıyorlar.»

MİLÖNÜ'NDE SAVUNMA

Faşistlerin saldıracağını duyan halk hemen toplanıp, ne bulursa mahallenin girişinde barikat kuruyor ve hemen silahlanıyor. «Halk Komiteleri» kuruluyor. Barikatlarda İGD, SGB ve Dev-Yol önderlik yapmaya çalışıyor. Hiçbir uzlaşmazlık çıkmıyor. Bütün faşist saldırılar püskürtülüyor. Barikatların arkasında onbinlerce insan var. Yiğitlik destanları yazılıyor. Halkın sonuna dek direnme kararlılığı belli oluyor. Bu arada Maocu bozmaları (Halkın Kurtuluşu) barikatlara gelmeyip, Milönü içinde yazılamaya çıkıyorlar. Halk buna tepki gösteriyor.

HALK KOMİTELERİ

Bunların en büyük özelliği, halkın kendisinin kurması. Yani belli bir kendiliğindenlik unsurunun var olması. Komitelere tanınmış insanlar, tutarlı kimseler giriyor. Komiteler tüm orgaizasyonu üstüne alıyor. Savunmada yine kendiliğinden davranışlar oluyor.

POLİS SALDIRILARI

Polis tam anlamıyla faşistlerle birlik olmuş bir şekilde saldırıyor. Hatta bir ara, bir polis panzeri barikatı yarıp Milönü'ne giriyor ve yaylım ateşi açıyor. Beş yurttaş ölüyor.

Duruma asker müdahale ediyor.

Komutan kimse, kendi siyasi eğilimi yolunda davranıyor. Bir yüzbaşı 5 İGD'liyi teslim almaya çalışıyor. Mahallenin kadınları toplanıp, «bizim ölümüzü çiğnemeden çocuklarımızı alamazsınız» diyorlar. Yüzbaşı ateş açtırıyor. Bir kadın ölüyor. Ama diğer kadınlar İGD'lileri vermeyip, kaçırıyorlar.

MAOCU BOZMALARI, ANCAK UCUZ PROVOKATÖRLUK YAPIYOR

Faşistlerin Milönü'ne saldırıları püskürtülünce, barikatlar halk tarafından kaldırılıyor. Milönü'nde asker var. Bu arada Milönü dışında bir mahalleye faşistlerin saldırdığı haberi geliyor. Maocu bozması Halkın Kurtuluşu grubu hemen Milönü'nün ortasına bir barikat kuruyor. Önce halk ta yardımcı oluyor. İGD'liler gelip, «burada barikatta pineklemek yanlıştır çatışma yerine gidilmelidir» diyorlar. Ve İGD, SGB, Dev-Yol ve halk çatışma yerine gidiyor. Bu arada Maocu bozmalar barikatta bekliyor. Barikatın arkasında asker de var. Komutanları demokrat bir insan. Komutan, **«Ne bekliyorsunuz, çatışmanın oraya git senize, orada devrimcilerle faşistler kıyasıya mücadele ederken siz burada pinekliyorsunuz,»** diyor. Maocu bozmalar bağırıp çağırmaya başlıyorlar komutana. Bu arada bir maocu havaya ateş ediyor. Komutan **«Sizin gibi devrimcilerin allah belâsını versin»** deyip maocu bozmaları dağıtıyor, »barikat»larını yıkıyor.

Çatışma sona erip halk Milönü'ne döndüğünde maocular, halk komitesine gidip, kendilerinin de jandarmaya karşı nasıl «direndiklerini» anlatmaya çalışıyor. Komite ise o andan itibaren maocu bozguncuları dışlıyor tecrit ediyor. Komite sözcüsü maoculara, **«Evlerinizde kalabilirsiniz, ama bundan sonra sizden ne yardım istiyoruz, ne de siz bize yardım edin, sizi istemiyoruz,»** diyor.

İşte böylece maocular Çorum'da tecrit ediliyor. Şimdi Maocular, Çorum'da hergün yazıya çıkıyorlar, başkaca hiçbir şey yapmıyorlar. Fakat halk kesinlikle anti-maocu bir görüşte. Maocuların dışındaki tüm gruplarla yardımlaşıyor ve güzel dayanışma örnekleri veriliyor. Dev-Yol bile Çorum'da maoculara «hainler ,dönekler faşistlerle aynı dili konuşanlar» lâkaplarını yakıştırmış.

KÖYLERDE DURUM

Aslında köylerde insanlar çok bilinçli değil. Ama onlar faşizmin yüzünü gördükleri ve faşist saldırıları pratikte yaşadıkları için tam bir anti-faşist bilince sahipler. 5 yaşındakinden 80 yaşındakine kadar herkes, faşistlere, «faşist katiller» diyor ve faşistlerden nefret ediyor. Köylüler direniş günlerinde şehire yardımcı olmaya çalışmışlar. Bu arada köylere de saldırılar söz konusu olmuş. Ama köylüler de direnmişler.

Bu arada Alaca'dan sözetmekte fayda var. Alaca, Çorum'un bir ilçesi. Burada da faşistler halka saldırıyor. Köylerde saldırılar duyulunca köylüler bütün yolları kesiyorlar. Faşistlerin etkin olduğu mahallelere giden yiyecek ve ihtiyaç maddesi taşıyan araçları geçirmiyorlar. Bir kısmı ise ilçeye inip direnişe katılıyor.

SON DURUM

Şu anda Çorum sakin. Sınır bölgelerde ve mahallelerde jandarma var. Halk buralardaki evlerini terk etmiş. Ezilmişliğin öfkesini duyuyor. Faşistlerden nefret ediyor, hükümetten ve Çorum'daki devlet organlarından nefret ediyor. Devrimcilere güveni sonsuz. Fakat Çorum'da halkın önüne geçip onu sürükleyebilecek güçte bir liderlik henüz oluşturulamamış. Kahramanmaraş kırımını bilen halk kendiliğinden sayılabilecek bir şekilde harekete geçmiş. Cenazeyi götürüp, Milönü'ndeki kahvelerde konuştuğumuzda çok değişik duygulara kapıldık. Karşımızda suskun olmayan insanları gördük. Konuşmalar bittiğinde herkes, dedelerden-çocuklara kadar herkes «sağolun» diyordu, alkışlıyordu. Ve onlar Türkiye'nin her köşesinde kendilerini destekleyenlerin varolduğunu duydukça sevince kapılıyorlardı. Dirençleri on kat artıyordu.

Maocu bozması «Halkın Kurtuluşu» şefleri tabanlarını yalan ve demagoji ile besliyorlar.

«Kendine «Halkın Kurtuluşu» adını yakıştıran, ama eylemleri objektif olarak halka karşı olan maocu bozması grubun bozgunculuğu, Çorum Direnişi sırasında emekçi halk tarafından bir kez daha görüldü. Faşist saldırganlara karşı barikatlarda direnen Çorum halkı maocu bozması gruba en iyi yanıtı verdi. Bu bozguncuları saflarından kovdu. Onlar, **«Evlerinizde oturabilirsiniz, sizden yardım istemiyoruz, sizi aramızda görmek istemiyoruz,»** dedi. Gerçek böyleyken, «Özgürlük» yazarları Çorum Direnişi üzerine yaygara koparmaktan, direnişi örgütleyenlere saldırmaktan, eylem birliğini bozmaya yeltenmekten vazgeçmiyor. Böylece tecrit edilmişlikten kurtulabileceğini sanıyor. Bu arada mahalle aralarında kendi kendine barikatlar kuruyor, gazete satıp, bağış topluyor. «Özgürlük» yazarları **«ne kadar çok yaygara koparırsak eyleme sahip çıkmak o kadar kolay olur»** mantığıyla gürültü koparıyor. İşi, Çorum Direnişini tek başına «Halkın Kurtuluşu»nun örgütlediğini söyleyecek kadar ileri götürüyor. **«Gerek revizyonistler ve gerekse ortayolcular bu son direnişte barikatların dışında hemen hemen hiç yer almadılar.»** (Sayı, 8) diyen «Özgürlük», Cumhuriyet gazetesi muhabirinin Çorum Direnişi üzerine izlenimlerinde, bir grubun komiteden kovulduğunu belirtmesine pek içerlemiş. **«Cumhuriyet gazetesi muhabiri bu bilgiyi nereden aldı bilmiyoruz ama devrimcilerin ve halkın komiteleri vardı ve eylemi bu komiteler yürütüyordu»** diyerek tecrit edilmişliğini itiraf etmiştir. Belli ki maocu bozması grup mızrağı çuvala sığdıramamıştır.

«Özgürlük»e göre, maocu bozması grubun Çorum'daki uğraşlarının odak noktasını anti-faşist güçler arasında kurulan eylem birliğini bozma çabaları oluşturuyormuş. İGD, Dev-Yol, SGB arasında kurulan savaşkan eylem birliğini dinamitlemek için elinden geleni yapacağını açıklayan **«Devrimciler, orta yolcuları revizyonistlerden ve reformistlerden koparmak için çok uğraştılar. Ama onlar, inadına revizyonistlerle birleşmeye, onların bir eklentisi olmaya çalıştılar,»** diyor.

Maocu bozması grubun bu «uğraşları»nın sonuç vermemesi doğaldır. Çorum'da eylem birliğini yaşam dayatıyor çünkü. Çorum Direnişi, küçük-burjuva devrimcisi akımların şeflerinin eylem birliğine düşman politikalarının iflasını belgelediği gibi maocu bozması grubun kışkırtmalarının her zaman sonuç vermeyeceğini de göstermiştir. Bu direniş bir kez daha ortaya koymuştur ki, halk yığınlarından tecrit edilen «Halkın Kurtuluşu» şeflerinin tek «devrimci» eylemleri, yalan ve demagojidir. Başka bir şey değil...

Çorum'da İGD, DEV-YOL, SGB arasında kurulan savaşkan eylem birliğini yaşamın kendisi dayatmıştır

Faşist MHP'liler Gün Sazak'ın öldürülmesi provakasyonu ile Çorum'da kanlı bir saldırıya geçtiler. Amaçları Kahramanmaraş benzeri bir soykırımı ile bu kenti tamamen denetim altına almaktı. Böylece Ortaanadolu'ya yönelik planlarında ileri bir adım atmış olacaklardı. Ama planları ters tepti. Şanlı bir direnişle karşılaştılar. Gerçi faşistler, devlet terörü desteğinde kan döktüler, evleri yakıp yıktılar. Ama Çorum'da istediklerini tümüyle gerçekleştiremediler. Çorum'u Kahramanmaraş'a döndüremediler.

Bunda en büyük etken; Çorum halkının devrimci uyanıklığı, eylem birliği yolunda gösterdiği kararlı tutumdur. Çorum'da faşistlerin planının bozulmasında belirleyici olan; faşistlerin kanlı saldırısına karşı İGD, Dev-Yol SGB (Bağımsız) yanlılarının savaşkan eylem birliğidir. Bu eylem birliği, Çorum'daki barikatlarda, her sokağın, her mahallenin adım adım savunulmasında somutlanıyor.

Bu savaşkan eylem birliği, bir yanıyla faşistlerin saldırılarını göğüslemenin tek doğru yolunu gösterirken, diğer yanıyla böylesi somut bir platformda sağlanan eylem birliğinin önüne kimsenin dikilemeyeceğini kanıtlıyor. Çünkü eylem birliğini dayatan yaşamın kendisidir, kanlı faşist terördür.

Çorum'daki eylem birliği deneyimi bir gerçeği daha gösteriyor. İGD, Dev-Yol, SGB yanlısı gençler arasındaki eylem birliği, küçük burjuva devrimcisi akımların şeflerine rağmen gerçekleşmiştir. Özellikle Dev-Yol şeflerinin anti-faşist gençlikle eylem birliği yapma yerine, saldırıyı «merkezi bir karar» olarak dayatması Çorum'da tutmamıştır. Çünkü Çorum'daki Dev-Yol yanlısı gençler şeflerinin yarattığı hayali düşmanlarla değil, ilerici gençlerle omuz omuza eli kanlı faşistlere karşı savaşıyorlar. Eylem birliği savaş içinde güçleniyor.

«ÖZGÜRLÜK» ADLI MAOCU BOZMASI YAYIN ORGANI HANGİ DÜNYAYI SAVUNDUĞUMUZU SORUYORDU. İŞTE BİR KEZ DAHA YANITIMIZ

«Gençlik Dünyası» reel sosyalizmi savunuyor!

«Özgürlük» adlı haftalık gazetenin 5. sayısında, «Gençlik Dünyası Hangi Dünyayı Savunuyor» başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazıda, gazetemizin 4. sayısında yer alan ÜSS sorununa yönelik görüşler, sözde esprili bir dille eleştiriliyor. İlerici gençliğin düzen savunuculuğu yaptığı ve gençlik yığınlarının devrim savaşına kazanılmasını engellediği türünde suçlamaların gerçek dışı olduğunu kanıtlayarak «Özgürlük» yazarlarını inandırma gibi bir sorunumuz yok. Bu tür suçlamalar yeni değildir. Geniş gençlik kesimlerinden yalıtlanmış, karşı devrim bataklığında debelenen maocu bozmalarının bu hırçınlıklarını doğal karşılıyor, ancak ÜSS yazısı aracılığıyla, yalan ve dalkavukluğu meslek edinmiş «Özgürlük» yazarlarının gerçek yüzlerini sergilemek istiyoruz.

ÜSS SORUNUNUN «GERÇEK ÇÖZÜMÜ» VE «GÜLLÜK GÜLİSTANLIK ARNAVUTLUK»

Aynı gazetenin 2. sayısında, «ÜSS Hakkında Kim Ne Öneriyor?» yazısının bir bölümünde, Gençlik Dünyası'nın görüşleri bir çırpıda çürütüldükten (!) sonra, «gerçek çözüm» gösteriliyor. ÜSS Kalksın! Bugün bu istemi öne sürmek, dalkavukluktan, yüzbinlerce geleceksiz gencin ilk anda göstereceği duygusal tepkiden yararlanma amacından öteye gidemez. Böylesi çıkışlar gençliğin sorunları üzerine parlak sözler söyleyip gerçekte bunların çözümü yönündeki savaşımdan kaçmanın eskimiş bir yöntemidir. «Özgürlük» yazarları da çaresiz yine bu temcit pilavını ısıtıp öne sürüyorlar. Ama bu kez daha kurnazca (!) Diğer görüşlerin eleştirisine bir sayfa ayırıp kendi önerilerini ufacık bir paragrafta toplamışlar. Burada söylenen tek söz de şu: «Arnavutluk'ta her isteyen yüksek öğrenim yapabilmektedir gençliğin özlemleri gerçek olmuştur.» Ne kadar iyi! Böylesine çürütülemez (!) veriler olduktan sonra Arnavutluk'ta yüksek öğrenim sorununun çözümlendiğine inanmamak elde değil!

Bu sonuç hangi kaynaklardan neye dayanarak çıkarılmıştır? Arnavutluk'ta toplam üniversite sayısı ve bunların öğrenci kapasitesi ne kadardır? Yüksek öğrenim çağındaki gençlerin genel nüfusa oranı nedir? Bu gençlerin hangi üniversitelere yerleşeceğini kim nasıl saptıyor? Arnavutluk'ta yüksek öğrenim görmek isteyenlerin oranı ile SSCB'de yüksek öğrenim görenlerin oranı karşılaştırıldığında ortaya çıkan sonuç nedir? «Özgürlük»ün Arnavutluk'la ilgili yazılarında sürekli olarak **isteyen** herkese (herkese değil!) yüksek öğrenim sağlandığı söylendiğine göre «istemeyenler»i yüksek öğrenimden caydıran nedir? Bu sorular yanıtlanmadan, mikroskop başında iki gencin fotoğrafının altına sözkonusu ülkede isteyen herkesin yüksek öğrenim yaptığını yazabilmek için, «Özgürlük» yazarları kadar «inançlı» olmak gerek!

SSCB VE SOSYALİST SİSTEMDE YÜKSEKÖĞRENİM

Yukarıda örneklendiği gibi, tüm savlarını yadsınmaz verilere (!) dayandıran «özgürlük» yazarları, **haklı olarak**, karşıtlarından da aynı titizliği bekliyorlar. Arnavutluk için «isteyen herkes» gibi istatistik anlamı büyük ve yepyeni bir «veri» sunanlar, Sovyetler Birliği'nde yüksek öğrenim üzerine verdiğimiz sayıları, 1954 yılına dek oldukları gerekçesiyle reddediyorlar. «Gençlik Dünyası» neden bugünkü sosyal-emperyalist Rusya'dan örnekler vermiyor? Verdiği örnekler her alanda olduğu gibi eğitim alanında da başarısızlıkların, istediği halde yükseköğrenim yapamayan yüzbinlerin, sorunları yıldan yıla büyüyen bir gençliğin sergilendiği örnekler olacaktır» buyurmuşlar. Önce şunu belirtelim: Böyle dâhice (!) sataşmalarla Sovyetler Birliği'ne ve diğer sosyalist ülkelere kara çaldığını, reel sosyalizmin kazanımlarını gizleyebildiğini, bunları savunanları köşeye sıkıştırdığını sanmak, ancak anti-Sovyetizmin körleştirdiği kıt akıllı yazarların işidir.

Yeni verilere gelince .. 1976'da **zorunlu** genel eğitime (en az 10 yıllık) geçiş eğitim alanındaki başarısızlıklardan biri olsa gerek! 1954'te 1,6 milyon olan yükseköğrenim öğrencisi sayısı, 1977'de 5 milyona ulaşmıştı. Reel sosyalizmin eğitim utkularının tek örneği Sovyetler Birliği değildir. Sosyalist sistemin bütününde dev gelişmeler yaşanmaktadır. Örneğin, Almanya Demokratik Cumhuriyeti'nde, 1954'te 6 olan üniversite ve yüksek okul sayısı, 1974'e dek (hani şu «sosyal emperyalist sömürü» dönemi!) 54'e çıkmıştır. Yüksek teknik okullar ise 200'ü bulmaktadır. İki tip yüksek öğrenim kurumunda okumakta olanların toplam sayısı ise, yine 1974'te 307 bindi. Yani ülke nüfusunun 55'te biri.

Bu sayıları «Özgürlük» yazarlarının nasıl karşılayacağı, başta da belirttiğimiz gibi, birinci sorunumuz değildir. Ne var ki bunların, sosyalist eğitimin gelişimini yansıtmada yetersiz kaldığını biz de görüyoruz. Başta Sovyetler Birliği olmak üzere tüm sosyalist ülkelerde, eğitim olanaklarıyla ilgili sayılar gittikçe daha büyük bir ivme kazanarak büyüyor, büyüyor.

basyazı

KANLI TERÖRÜN

(Baştarafı 1. Sayfada)

halkımıza Şili gibi Güney Kore gibi faşist cunta hükümetlerini dayatıyor. Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücünün belirttiği gibi: **«Emperyalizmin egemen güçlerin bugün için amacı; ordu denetiminde parlamenter görünümlü ama aşırı baskıcı bir rejim biçiminde somutlanıyor. Ancak bununla birlikte emperyalizmin bölgemizde girişebileceği serüvenci bir eylemine bağlı olarak askersel bir dikta, faşist bir darbe tehlikesi de gündemdedir.»**

Yarı askersel zorbalık rejimini oturtmayı amaçlayan emperyalizm ve egemen güçler, baskı ve terörü tırmandırmakla bir yönüyle emekçi halk yığınlarını sindirmeyi, pasifize etmeyi, diğer yönüyle yeni zorbalık ve baskı yasalarını yasalaştırmanın ortamını yaratmayı hedefliyorlar. Gerek Temmuz'un ilk haftasında yapılan **«Hassas Bölgeler Toplantısı»**nda ele alınan konular ve buna uygun olarak gerçekleştirilen **«operasyonlar»**, provokasyonlar, egemen güçlerin amaçlarına ulaşmak için hiçbir çabayı esirgemeyeceğini gösteriyor.

Başbakan Demirel başkanlığında toplanan **«Hassas Bölgeler Toplantısı»**na Devlet Bakanları Orhan Eren ve Ekrem Ceyhun, Adalet, İçişleri Bakanları ile Jandarma Genel Komutanı, MİT Müsteşarı, Sıkıyönetim Koordinasyon Kurulu Başkanı, İçişleri Bakan Müsteşarı ve Emniyet Genel Müdürü katılmıştır. Sonuç olarak 100 hassas il ve ilçe belirlenmiş, bu yörelere yönelik **«seri operasyonlar»** planlanmıştır. Fatsa, ilk **«operasyon»** noktası seçilmiştir. Buna dayanarak halk düşmanı Demirel iktidarı, halka karşı yeni bir saldırı kampanyasını, baskı ve terör dalgasını başlatmıştır. Belirli çevrelerce tezgahlanan bu oyun, Demirellerin, Türkeşlerin, DGM Yasası, Olağanüstü Hal Yasası, Sıkıyönetim görevlilerinin yetkilerini artırma girişimlerinin mecliste onaylanmasını sağlama amacıyla bağlıdır. Çünkü bu yasaların çıkarılması, yarı askersel zorbalık rejiminin yasallaştırılması ve oturtulması demektir.

Burjuvazi seçeneğini belirlemiştir. Amacını ortaya koymuştur: Yarı askersel zorbalık rejimini oturtmak! Kanlı terör bu amaca yöneliktir. Önümüzdeki günlerde saldırıların artması, politik cinayetlerin yoğunlaşması bu açıdan demokrasi güçleri için hiç de şaşırtıcı olmayacaktır.

Bu gerçek, bugün ülkemizdeki tüm politik güçleri şu seçmeyle karşı karşıya bırakıyor: **Ya emperyalizmden, işbirlikçi tekelci burjuvaziden, halk düşmanlarından yana, ya da işçi sınıfından, emekçi halktan, demokrasi güçlerinden yana saf tutmak. Başka yol yok!**

Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücü, yaptığı son tarihsel toplantıda, bugün için güçlü bir demokrasi hareketinin yaratılması sorununun güncelliğini vurguluyor. DGM Yasasına, Olağanüstü Hal Yasasına, tüm zorbalık yasalarına ,tüm anti-demokratik girişimlere karşı çıkan demokratik hak ve özgürlükler için savaşan herkesle eylem birliği yapmaya hazır olduğunu açıklıyor. Demirel iktidarının izlediği halk düşmanı politikaya karşı çıkan tüm güçlerin birleştirilmesi gerektiğini belirtiyor. Bugün saptanan ve uğrunda savaşmaya değer olan güncel amaçları şu ya da bu ölçüde paylaşan güçlerin demokrasi hareketinin saflarına kazanılmasının önemi üzerinde duruyor. Emperyalizmle işbirliği yapan tekelci burjuvazinin, toprak sahiplerinin erkinin yıkılmasını stratejik amaç olarak belirleyen Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücü bugün güncel olanın halk düşmanı Demirel iktidarının politikasına karşı en geniş demokrasi güçlerinin eylem birliğinin sağlanması olduğuna dikkat çekiyor. Emperyalizmin, NATO başlarının, CIA'nın tezgahladığı planların bozulması, ülkemizin aydınlık geleceği buna bağlıdır.

Eskişehir'deki bir öldürme olayı

(Baştarafı 3. Sayfada)

rılar işçi sınıfı biliminden bir adım sapmanın bile kimilerini nereye kadar götürebileceğinin somut bir örneğidir.

İLD ÜYESİ BİR GENÇ FAŞİSTLERCE KATLEDİLDİ

Paşabahçe Ferit İnal Lisesi 1. sınıf öğrencisi Ali Güney (1965), 26 Temmuz akşamı Beykoz Ortaçeşme'de faşistler tarafından kurşunlanarak öldürüldü. Ali Güney'i vuran 5 kişiden üçü yakalandı. Yakalananların MHP Beykoz Gençlik Kolları ilçe başkanı ve Beykoz Adliyesi'nde stajyer savcı Cevdet Çolak, Vedat Karaca ve ağabeyi olduğu öğrenildi. Yakalanamayan öbür iki faşistin de Cengiz Çolak ve Muharrem Orhan Boran olduğu saptandı. Faşistler bundan bir süre önce de Ali Güney'in ağabeyine saldırmışlardı.

Dev-Sol'luların örgütlediği gençlik kesimlerinin enerjilerini, inançlarını harcayacakları alan başkası olması gerekirken, bunu ilerici gençliğe karşı kullanmaları aynı zamanda gidilecek yolu doğru belirleyememekten kaynaklanan politik bir körlüktür. Onların gençliği götürmek istedikleri yer bataklıktır. O bataklığa giden yolda Türkiye halklarının gençlerinin kurtuluşu yoktur Her ilerici gencin görevi, bu bataklık yolda yürüyenlerden en fazlasını ilerici gençliğin saflarına çekmek için çaba sarfetmektir. İşçi sınıfının savaş yolundan yürüyen gençlik hareketinin saflarını güçlendirmektir.

Eskişehir'den
İLERİCİ BİR GENÇ

ÇATIŞMALARIN AZALMIŞ GÖRÜNMESİ KİMSEYİ

(Baştarafı 8. Sayfada)

Çünkü «sol içi çatışmalar» genel bir politikanın ürünüdür ve bu politika devam ettiği sürece gençliği birbirine kırdırma tehlikesi varolacaktır.

Elbette ki bu tehlikeyi önlemenin olanakları vardır ve bu olanaklar güçlüdür. Bunların en önemlilerinden birisi de küçük burjuva devrimcisi gruplara kapılanmış iyi niyetli devrimcilerin şeflerinin kışkırtıcı politikalarına karşı duydukları hoşnutsuzluk ve bu hoşnutsuzluğun giderek kesin bir tavır haline dönüşmesidir.

Özellikle son olaylar sırasında bu sayıda mektubunu yayınladığımız bir «Dev-Yol» yanlısının da belirttiği gibi, küçük burjuva devrimcisi akımlara kapılanmış gençler birçok birimde şeflerinin politikalarını benimsemediler, direktiflerine karşı çıktılar. Bu küçük burjuva devrimcisi akımların politikaları ile bu grupları tabanındaki gençler arasındaki çelişkinin somut bir yansımasıdır. Bu çelişki yalnızca ülkemiz için değil, daha birçok ülkedeki küçük burjuva devrimcisi gruplar için de geçerlidir. Goşist grupların tabanlarında işçi sınıfının yolunda yürüyen gençlikle eylem birliği yapma doğrultusundaki eğilim daha büyük ölçüde güç kazanıyor. Goşist grupların şeflerinin düşmanca tutumlarına eylem birliği sürecini gerginliği arttıracak ve provokasyonlara başvurarak geriye döndürme çabalarına rağmen ana eğilim bu yöndedir.

«İŞÇİNİN SESİ» GURUPÇUĞUNUN

(Baştarafı 2. Sayfada)

Sadık Aslan, «İşçinin Sesi»yle olan tüm ilişkilerini tek tek sayarak sıvrılmak istiyor.

Bu olaydan birkaç ay önce, yani Samandağ'da üç-beş kişilik «İşçinin Sesi»ci türedikten sonra, Sadık Aslan denilen kişi yakınlarıyla ve oğlu Orhan Aslan'la ilginç faaliyetler yürüttüler. Bunlar zaten öteden beri bir kırım hareketi peşinde koşmaktaydılar. Bu kişilerin nitelikleri Samandağ halkı tarafından ve hatta şimdi «İşçinin Sesi» grupçuğundan olan birkaç kişi tarafından da çok iyi bilinir. Örneğin, Orhan Aslan'ı herkes apolitik ve gerizekâlı olarak tanır. İşte bu kişi birkaç başıbozuk arkadaşıyla birlikte en önce «İşçinin Sesi» militanı kesildi. Babasıyla birlikte kaçakçılık faaliyetlerinden dolayı genellikle yurt dışında bulunan Orhan Aslan Türkiye'de bulunduğu süre içinde «İşçinin Sesi» grupçuğu yandaşlarıyla sıkı ilişki içinde bulundu. Ve her fırsatta, ilerici gençlere karşı provokasyona giriştiler. Silâhlı saldırıda bulundular. Bu sırada baba Sadık Aslan da oğlunu bahane göstererek, «İşçinin Sesi» grupçuğuna çok 'havalı' tavırlarla sahip çıktı. Örneğin, «İGD'yi Samandağ'da mum gibi eriteceğini» söylerken, aynı zamanda ağabeyisine ait olan bir dükkânı «İşçinin Sesi» yanlılarına lokal olarak kiraladı Bundan sonra ilerici gençlere karşı planlı saldırılara başladılar. İlerici gençler, yaratılmak istenilen provokasyonlara gelmedi. Bu son saldırılarından önce İGD yöneticilerinden bir kişinin evini kurşunladılar Nihayet en son, halkın en yoğun bulunduğu bir saatte kahveyi taradılar.

Gerici, faşist güçlerin devleti ve ülkeyi il il ele geçirmek için hızlandırdığı saldırı ve provokasyonların birisi Samandağ'da böyle yaşandı. Bu son provokasyonda ilerici genç Mithat Sahilli'nin öldürülmesi ve 4 kişinin yaralanmasına karşın ilerici gençler ve bilinçli Samandağ halkı uyanıklığı ve soğukkanlılığı elden bırakmayacaktır.

gençlik dünyası

Sahibi: Rifat Güler * Sorumlu Yönetmen: Erhan Tuskan * Yönetim yeri: Hoca Rüstem Mektebi Sok. 11/4 Cağaloğlu/İstanbul * Abone koşulları: 6 aylık 250 TL, 12 aylık 500 TL * Yurtdışı iki katıdır. * Türkiye Dağıtımı: Temel Dağıtım * Baskı: Üç-Er * Son Baskı Tarihi: 8.8.1980

Kalıcı barış, yumuşama, güvenlik, işbirliği ve silâhsızlanma için savaşımda Avrupa gençliği ve öğrencileri ULUSLARARASI SEMİNERİ

«DÜNYA BARIŞI İÇİN GÜÇLERIMIZI BIRLEŞTİRELİM»

Haziran ayında Çekoslovakya Sosyalist Gençlik Birliği (SSM) tarafından ulusal ve uluslararası nitelikte bir barış etkinliği düzenlendi. Ülkenin çeşitli yörelerinden gelen SSM üyeleri batı sınırına yakın bir kent olan Srni'de topladılar ve bir barış yürüyüşü yaptılar. Bu yürüyüşe Avrupa gençliğinin birçok temsilcisi de konuk olarak katıldı. SSM tarafından aynı zamanda «Kalıcı Barış, Yumuşama, Güvenlik, İşbirliği ve Silahsızlanma İçin Savaşımda Avrupa Gençliği ve Öğrencileri» konulu bir Uluslararası Seminer düzenlenmişti. 19-22 Haziran günlerinde toplanan seminere DDGF ve UÖB'nin yanısıra aralarında Türkiye'den ilerici bir gencin de bulunduğu Avrupa ülkelerindeki çok sayıda komünist, sosyalist sosyal demokrat, liberal, merkezci gençlik örgütleri temsilcileri katıldı. Gençlik temsilcileri seminer boyunca ülkelerinde ve Avrupa'da barış savaşımının hedefleri, barış hareketinde gençliğin rolü ve etkinlikleri, dünya gençlik ve öğrenci hareketinin barış savaşımında birliğinin güçlendirilmesi ve diğer güncel uluslararası konular üzerinde görüş ve deneyim alışverişinde bulundular .Seminer sonunda oybirliği ile bir «Dünya Gençliğine Çağrı» belgesi onaylandı ve ayrıca bir mesajla ev sahipliği yapan SSM'e teşekkür edildi. Seminerin sonuç belgesinin son bölümünde dünya gençliğine şu çağrıda bulunuluyor:

— Silahsızlanma yarışını durdurmak için olanaklı tüm çabalarımızı sarfedelim!

— NATO'nun yeni Amerikan füzelerini üretme ve Avrupa kıtasına yerleştirme kararı kaldırılsın!

— SALT-II anlaşması en kısa zamanda onaylansın!

— Silahlar ve silahlı güçler karşılıklı azaltılsın, Viyana görüşmelerinde kesin bir ilerleme sağlansın!

— Helsinki Sonuç Belgesi tam uygulansın!

— Askersel yumuşama ve silahsızlanma üzerine bir Avrupa Konferansı toplansın!

Biz, gençlik olarak ,dünyanın soğuk savaş dönemine geri döndürülmesine izin vermemeliyiz. Güçlerimizi birleştirmeli ve dünya barışını bu yöndeki tüm gelişmeleri desteklemeliyiz. Bu bağlamda gençliğin ve öğrencilerin ortak eylemleri için somut bir temel oluşturacak olan Tüm Avrupa Gençlik ve Öğrenci İşbirliği Çatısı 1. Kurucu Kurultayı'nı (14-15 Ekim 1980, Budapeşte) destekliyoruz. Tüm dünya ilerici-demokratik gençliğini 19-23 Ocak 1981'de Helsinki'de yapılacak olan «Barış, Yumuşama ve Silahsızlanma İçin Dünya Gençlik ve Öğrenci Forumu»nun hazırlıklarına ve gerçekleştirilmesine etkin olarak katkıda bulunmaya çağırıyoruz. Dünya barış güçlerinin öteki etkinliklerini, örneğin 1980 Eylül'ünde Sofya'da toplanacak olan ve gençlik ve öğrenciler tarafından da katılınacak Barış İçin Halkların Dünya Parlamentosu'nu sevinçle karşılıyoruz.

OLİMPİYATIN BAŞARISI VE GERİ TEPEN BOYKOT

Olimpiyat oyunları sona erdi. Başarılı örgütlenmesiyle, görkemli rekorlarıyla, büyük yarışma alanlarıyla, amblemi ve maskotu «Mişa»yla uzun süre akıllardan gitmeyecek bir olimpiyat. 81 ülkeden katılan 600'den fazla sporcunun kardeşçe yarışma görüntüleri gözümüzde canlanacak hep. Bununla birlikte dünya demokratik kamunoyu, uluslararası demokratik spor çevreleri birşeyi daha unutmayacak: Carter ve uydularının olimpiyatı boykot serüvenini.

Bütün bu serüvenden beklenilen hayaller tam anlamıyla yıkılmıştır. Öyle ki emperyalist ve tekelci basın bile görkemli başarıyı dile getirmeden edemiyor. Bunlar, «Olmaz böyle şey, yoksa rüya mı?» diye soruyorlar. Ama olimpiyatları izleyenler bunun hiç te bir rüya olmadığını görüyor yaşıyor, söylüyor. Günlük basına bile sızmıştır. Olimpiyatlarda herşey iyi, doğru, düzgün işliyor. Herkes görkemli başarıya hayran. Batılı gazetecilerin tek sorunu kalmış! Gazetelerinin yazıişleri müdürleri niye aksayan, iyi gitmeyen şeyler üzerine bir tek haber yok diye sıkıştırıyorlarmış.

Hatta gazetecilerin bazıları Moskova'ya ne için gönderildiklerini bile gizlemiyorlar. Sovyetler Birliğinde «baskı rejimini, hürriyetsizliği» gösterecek küçük bir olay bulsalar o da yeter. Ama yok. Ülkemizde namusluca düşünen bazı gazeteciler daha da ileri gidiyorlar. Boykot nasıl geri tepti? diye soruyor ve bunu açıkyüreklilikle anlatıyorlar.

Carter ve uyduları tüm çabalarına karşın ölü doğurdukları boykot çocuğunu diriltemediler. Düzenledikleri sözümona mini olimpiyatlardan sportif başarı açısından mini minicik de olsa hiçbir ses gelmedi. Gelmesi de olanaksızdı. Amerikanın o bu üniversitesinden toplanan ya da uydu hükümetlerin kararlarıyla yollanan köşede bucakta kalmış sporcuların gösteri yürüyüşünden ne beklenirdi ki?

Ülkemizde Demirel iktidarı ABD'ye ve çılgın yöneticilerine bağlılıkta yeni bir rekor daha kırdı: Bu gösteri yürüyüşüne sporcu gönderen ender ülkelerden biri olarak spor kamuoyumuza, sporcularımıza ve gençliğimize bir kara leke daha sürdü. Şimdi Carter'i özenerek gönderdikleri sporculara «iyi hizmet» madalyası taksınlar!

Sovyetler Birliği olimpiyat oyununu ilk kez düzenlemesine karşın, çoğu spor yorumcusunun hayranlıkla ve haklılıkla belirttiği gibi eşine az rastlanılır bir olimpiyat gerçekleştirdi. Bunun yanısıra, sosyalist ülkelerden gelen sporcular üstün bir başarı kazandılar. Moskova Olimpiyatları bir kez daha sosyalizmde insanın ne denli yetenekli ve başarılı olacağını gösterdi.

GELENEK HIRSIZI HALKIN KURTULUŞU ŞEFLERİ

DÜNYA GENÇLİK VE ÖĞRENCİ FESTİVALLERİNİN ŞANLI GELENEĞİNDEN KİRLİ TIRNAKLARINIZI ÇEKİN!

«Özgürlük» adlı yayın organlarının 21 Temmuz tarhli 8. sayısında bir yazı çıktı. Bu yazıya «dünya gençliğinin uluslararası festivaller geleneğinin köklü bir geçmişi vardır» başlığını koyanlar dünya gençlik ve öğrenci festivallerinin ve hatta DDGF'nin belirli bir dönemine sahip çıkmaya yelteniyorlar. Ama herşeyi ellerine yüzlerine bulaştırıyorlar.

Yazıda festivallerin ilk beşine «sahip çıkılıyor». Sonra da şöyle devam ediliyor: «Başından beri DDGF tarafından düzenlenmekte olan festivaller, 1956 yılından başlayarak DDGF yönetiminin Kruşçev revizyonizminin peşini izleyenlerin eline geçmesiyle birlikte amaçlarından sapmaya başladı. ...6. festivale emperyalist yanlısı gerici örgütler de çağrıldı. ...Bundan böyle revizyonistler tarafından düzenlenen festivaller gençliği emperyalizme karşı uzlaşmaya çağıran, emperyalistlerle uzlaşarak silahsızlanmayla savaşsız bir dünya yaratılabileceği gibi hayaller yaymaya ve gençliği pasifize etmeye çalışan etkinlikler haline geldi.»

Birinci olarak şunu belirtelim ki, DDGF hiçbir zaman bu maocu bozması H.K. grubunun ipleri gibi bir elden diğerine geçmemiştir. Onun 35 yıla yakın bir süredir gerçekleştirdiği tüm etkinlikler, kuruluş kongresinde ortaya konulan idelere, barış, demokrasi, özgürlük ulusal kurtuluş ve toplumsal ilerleme için emperyalizme, sömürgeciliğe, yeni-sömürgeciliğe, ırkçılığa, siyonizme, faşizme, militarizme ve her türlü gericiliğe karşı savaşım ilkelerine bağlıdır. Bu festivaller için de aynı ölçüde geçerlidir.

İkinci olarak, bu gelenek hırsızlarının festivallere DDGF'nin yanısıra katılan diğer örgütlere, sosyalist sosyal demokrat gençlere «emperyalist yanlısı gerici»ler demeleri bilmiyoruz yine «sahip çıkar» göründükleri Komintern'in birleşik cephe taktikleriyle nasıl bağdaşır!...

«Emperyalizmle uzlaşma» vb. yalanlarına gelince. Sağır sultanın bile haberdar olduğu gerçek şudur ki, gerek DDGF'nin, gerekse festivallerin tarihi emperyalizmle uzlaşmaz bir savaş tarihidir. Evet, ancak silahsızlanmayla kurulabilir savaşsız bir dünya ideali. Tersi durumda, ancak silahlanarak savaşsız bir dünyanın kurulabileceği varsayılmış olunur ki; bırakalım Maks'a, Engels'e, Lenin'e ters düşmeyi, bunu yazanın yeri bir «psikoloji kliniği»dir. Ne var ki, silahsızlanma savaşımı üzerine «sol» gevezelik de yapılabilir.

Öte yandan, silahsızlanma belgisinden yine ne halkların kurtuluş savaşımında gerektiğinde silaha başvurma haklarından vazgeçmeleri, ne de sosyalist devletlerin emperyalizme saldırı olanağı verebilecek biçimde dengeyi kendi aleyhlerine bozarak bir «silahsızlanma»ya girişmeleri beklenemez.

Dünya gençlik ve öğrenci festivalleri üzerine söz söyleyecekseniz hiç olmazsa önce bir Havana festivaline bakın. Küba'da yapılan 11. festivalin havasına, devrimci coşkusuna, anti-emperyalist ruhuna, etkinliklerine bakın. Ve bunu geçen seneki üç buçuk maocu bozmanın festival diye düzenledikleri panayırla karşılaştırın. Arada dağlar kadar fark olduğu bir çırpıda görülebilir. Bu festivalde maocu bozmalarının yaptıkları tek şey kimin daha fazla «Hoca» yanlısı olduğunu kanıtlamak, yarışına çıkmak olmuştur. Bu yarış ise farklı nüanstaki maocu bozmalarının birbirlerinin çadırlarını bozmaları, pankartlarını yırtmaları ile sonuçlanmıştır. H.K. şeflerinin festival «geleneği» biçiminde göstermek istedikleri işte böylesi beş çadırlık panayırlardır

Festivallere katılım düşmeye başladı» diyen sizlere soruyoruz. Havana'da 16 bin genç delege vardı. Siz festival adını kullanamadığınız bir kaç çadırlık kampinglerinizde kaç buçuk maocu bozmasını toplayabiliyorsunuz?.. Tuttuğunuz yol ucu çıkmaz bir sokaktır. Bunu gören iyi niyetli yurtsever gençler siz tepedeki bir avuç seyyar-siyasetçi şef grubunu yavaş yavaş terkediyorlar. Ulusal ve uluslararası planda süregiden keskin sınıf savaşının hangi tarafında saf tutacağınızı hâlâ bilemezseniz, o bir türlü net olarak göremediğiniz baş-düşmanla yalnız kalırsınız...

Hitler faşizmine karşı utkunun 35. yıldönümünde DDGF'nin dünya gençliğine çağrısı

«Faşizm yanlısı ve Neo-Nazi eğilimlere karşı duralım»

Hitler faşizmine karşı savaşımın içinden doğan Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu (DDGF) yıldönümünde uluslararası bir yuvarlak masa toplantısı düzenledi. Katılanlar arasında Türkiye'den de bir ilerici genç bulunuyordu.

Toplantı sonunda oybirliği ile bir çağrı belgesi onaylandı. Çağrıyı aşağıda yayınlıyoruz:

ÇAĞRI

«9 Mayıs Hitler faşizmine karşı utkunun 35. yıldönümüdür. Bu utku, ordu sıralarında, direniş gruplarında, yeraltı hareketinde ve toplama kamplarının dikenli telleri arasında, faşizm ve savaş belasını ilelebet ortadan kaldırmak için, kanları pahasına özgürlük savaşımında birliği kuran dünya halklarının ortak çabaları sayesinde olanaklı oldu. Sovyet halkı ve gençliği kahramanlıkları ve özverileriyle insanlığın faşist boyunduruktan kurtulmasına belirleyici bir katkıda bulundu.

Bugün 35 yıl sonra, böylesi özverilerle dolu olan bu savaşımın tarihsel sonuçlarını büyük bir takdirle izliyoruz. Faşizmi getirmiş olan emperyalizm, güçler dengesinin barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme davası yararına değişmesi karşısında yitirdiği konumlarını yeniden elde etmek için çabalarını yenilemiş bulunmaktadır. Bunun, belirli kapitalist ülkelerde alârm verici bir durum olarak kendini ortaya koyduğu gibi, aşırı sağcı, faşizm yanlısı ve yeni-nazi güçlerin başlarını kaldırmaları için elverişli olan bir soğuk savaş, askersel histeri atmosferi olduğunu gözardı edemeyiz.

Ufukta askersel bulutların toplanmakta olduğu bugün tüm dünya gençliğine şu çağrıda bulunuyoruz:

Faşizme karşı savaşta canlarını verenlerin anısına, savaşsız bir dünya özlemi duyanlar adına, gelecek kuşaklar adına tüm dünya ilerici gençliği ve öğrencilerini;

— Barış güvenlik, yumuşama, ulusal bağımsızlık savaşımında dünya yüzeyinde en geniş gençlik yığınlarının saflarını sıklaştırmaya,

— Nerede olursa olsun, Şili'de, Uruguay'da, Paraguay'da, Guatemala'da ve diğer ülkelerde, faşist ve gerici rejimlere karşı savaşımı sürdüren halkların ve gençlerin haklı davasına desteğimizi arttırmaya,

— Irkçı baskının tüm biçimlerine, kesin bir «HAYIR» demeye,

— Varoldukları her yerde faşizm yanlısı ve yeni-nazi eğilimlere karşı durmaya çağırıyoruz.

DDGF bu yıl 35. yıldönümünü kutlayacaktır. Onun kuruluşu gençliğin anti-faşist birliğinin dışavurumu ve onların ortak savaşımının en önemli sonuçlarından birisi idi. Bu savaşım Londra andını gerçek yapmak için sürdürülmelidir: «...hünerli eller zeki beyinler ve gençlik heyecanımız bir daha asla savaşta harcanmamalıdır...»

Yaşasın tüm dünya ilerici-demokratik gençliği ve öğrencilerinin barış ve demokrasi savaşımında anti anti-faşist, anti-emperyalist birliği ve dayanışması!

Budapeşte, 9-10 Mayıs 1980»

ΓΚΕΜΑΛ ΤΟΥΡΚΛΕΡ"
Ἐργάτης μεταλλου
σπουδαῖος Μετάλλου
πρόεδρος τῆς DISK,
Παγκόσμιου Συμβου
Τὰ λόγια, ἡ δράση,
Οἱ ἀμέτρητες διώξ

Yunanistan gençliği Kemal Türkler'in öldürülmesini kınadı

Yunanistan gençlik ve öğrenci örgütleri yaptıkları açıklamalarla Kemal Türkler'in öldürülmesini kınamışlardır. Yunanistan Komünist Gençliği'nin yayın organı Odigitis yayınladığı bir yazıyla olayı duyurmuş ve kınamıştır. Öte yandan değişik öğrenci gruplarını birleştiren EFEE Merkez Konseyi de gönderdiği bir mesajla, artan faşist provokasyonlara karşı dayanışmasını iletmiştir. EFEE MK'nin mesajı aynen şöyledir:

«Yığın kırımlarını ve Türkler'in öldürülmesini öğrenen Yunanistan öğrencileri, Türkiye halkının tırmanan faşist provokasyonlara karşı verdiği savaşımla tam dayanışma içinde olduklarını belirtirler. Barış Dostluk, Dayanışma!